

IN DIT NUMMER:

Problemen bij oprichting studentenraden	3
VVS in de lappenmand	3
Tweede rectorsdebat	4
Interfacultair Theaterfestival	11
Improvisatiederby	13
Interview met Arsenal	16

Katern: mobiliteit & toegankelijkheid, p. 8-9

(foto Pieter Baert)

Antropologie krijgt eigen kring

Anthropolis zal vanaf volgend academiejaar de studenten Antropologie vertegenwoordigen. Dat is een gevolg van het Participatiedecreet, dat stelt dat alle studenten vertegenwoordigd moeten worden door een kring. Voor de tweejarige Master Antropologie was dat nog niet het geval. Op vraag van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) ging Sofie Belmans, vertegenwoordigster van de antropologiestudenten op de departementsraad, mee de haalbaarheid van een eigen kring na: "Bij Antropologie heerst er toch een andere mentaliteit dan bij Psychologie of Pedagogie. Omdat er al een werking met jaarverantwoordelijken bestaat, hebben we die nu in een kring gegoten."

Op de Open Algemene Vergadering van

LOKO, vorige week vrijdag, werd Anthropolis unaniem aanvaard door de andere kringen. Daarmee vormen de studenten Antropologie meteen de dertigste kring binnen LOKO. En bij een kring horen verkiezingen: "Van 10 tot 12 mei kunnen onze 284 studenten een presidium verkiezen. We denken niet dat het een probleem wordt om het quorum van 10 procent te halen", stelt Sofie Belmans. Die tien procent-regel is eveneens een gevolg van het decreet.

Ook de studenten Seksuologie moesten nog in een kring ondergebracht worden. Zij kozen uiteindelijk voor Medica, de kring van de studenten Geneeskunde en Biomedische Wetenschappen.

(jb)

Betalen per studiepunt

Enkele weken geleden berichtten we al over de wijzigingen die de studiegelden — de nieuwe naam voor inschrijvingsgelden — ondergaan. Voor 1 mei moet vaststaan hoe hoog de studiegelden volgend jaar zullen liggen en omdat de tijd dringt vraagt het dagelijkse bestuur van de K.U.Leuven (GeBu) aan de Raad van Bestuur (RvB) om zelf een beslissing te mogen nemen. Normaal gezien is het de RvB die een beslissing moet nemen over de materie.

De samenstelling van het studiegeld verandert sowieso. Dit is het gevolg van het systeem van flexibilisering dat volgend jaar intreedt. Nu betaal je als niet-beursstudent voor een voltijdse opleiding (30 tot 60 studiepunten) 502 euro zodat veel bissers toch het volledige studiegeld moeten betalen, hoewel ze veel minder dan 60 studiepunten volgen. In het nieuwe systeem zal gewerkt worden met een vaste sokkel voor iedere student en een variabel bedrag per opgenomen studiepunt.

De sokkel zou aan de K.U.Leuven op 55 euro komen en per studiepunt moet 7,5 euro worden bijbetaald. Voor een gewone opleiding van zestig studiepunten zou dit betekenen dat niet-beursstudenten 505 euro moeten betalen. Het pluspunt in dit model is dat wie minder studiepunten opneemt ook minder betaalt. Maar er is ook een negatieve kant: wie twee studies combineert, moet in dit model 287 euro meer moeten betalen dan nu het geval is en bijna-beursstudenten moeten 74 euro meer betalen. De universiteit verliest immers inkomsten van bissers en recupereert ze elders. Studentenraad LOKO klaagde dit aan en rector Oosterlinck

volgde deels: slim moet niet worden afgestraft, integendeel.

Het model had nog een ander nadeel: de afhandeling zou niet haalbaar zijn voor de administratie. Daarom werd voorgesteld om studenten die gemiddeld elk jaar van hun opleiding 60 studiepunten volgen jaarlijks 505 euro te laten betalen. Het opgenomen aantal studiepunten mag dus variëren tussen 54 en 66 per jaar. Zolang het totale plaatje klopt, blijft het studiegeld op 505 euro.

Lobbyen

Omdat de beslissing nog steeds niet genomen werd, wil het GeBu die nu dus zelf nemen in plaats van de RvB waar dit in principe moet gebeuren. Vanaf volgend jaar moeten studenten zetelen in het orgaan dat beslissingen over studiegelden neemt, maar dit jaar zullen ze dus nog moeten lobbyen. Aan andere universiteiten beslissen studenten momenteel wél al mee over studiegelden. LOKO zal nu aan de RvB vragen om het volgende model goed te keuren: een bedrag per studiepunt van 7,5 euro tot 66 studiepunten en 3,5 euro vanaf 66 studiepunten. Zowel voor de kosten voor de student als voor de inkomsten van de universiteit betekent dit geen verschil met het hoger beschreven model, maar het is eenduidiger en administratief makkelijker in het gebruik.

Verder zal LOKO lobbyen bij minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) om de 1.000 euro die geneeskundestudenten extra betalen voor de opleiding huisarts over drie jaar gespreid te houden. Het Flexibiliseringsdecreet bepaalt dat de 1.000 euro in één keer moet worden betaald in het eerste jaar dat de opleiding gevolgd wordt zodat ook studenten die de opleiding niet voltooien de volledige som moeten betalen.

(bd)

GROEPT
LEUVEN ENGINEERING SCHOOL

WWW.GROEPT.BE

(advertentie)

RECTOR O.

(Wat vooraf ging: Rector O. heeft begrepen dat hij, om ultiem legendarisch te worden, nog een kleine extra inspanning zal moeten leveren. Sindsdien broedt hij op een stunt die hem op het niveau van rectoren De Zomer en Billemans moet brengen.)

Rector O. probeerde een grijns te bedwingen, maar onweerstaanbaar krulden zijn mondhoeken omhoog tot de megalomane grimas die al menig studententertegenwoordiger op intensieve had doen belanden. O. had een plan! Hij had een plan bedacht! En nog wel helemaal alléén! Tranen van trots en ontroering biggelden over zijn wangen. Hij was klaar om de Galerij der Groten te betreden.

Die ochtend werd rector O. gewekt door de zonnestralen die zachtjes zijn opkomende onderkin kietelden. Buiten floten vogeltjes een lieflijk walsje en het huis geurde heerlijk naar verse koffie. Dartel danste O. zijn bed uit en trok zijn lievelingskostuum aan. Even aarzelde hij nog, maar toen deed hij ook de Mickey Mouse-bretellen aan. Vandaag was de grote dag en dan mochten zijn beste vrienden niet ontbreken.

Zachtjes neuriënd trippelde O. naar de vergadering. Hij kon hun gezichten al voor zich zien! Hij ging iets doen wat niemand ooit zou verwachten van hem. Verbaasd zouden ze zijn. Het zou een enorme verrassing zijn en iedereen zou huilen van blijdschap. Iedereen zou beseffen hoe sympathiek O. eigenlijk toch was. O. zou de held van de dag zijn en dat nog jaren blijven. Met een gelukzalige glimlach stapte hij de vergadering binnen.

O. was te laat, dat waren de andere rectoren en hogeschooldirecteurs al wel gewoon. De voorzitter wou dus meteen beginnen, maar O. vroeg vriendelijk of hij nog vijf minuutjes kreeg. "U weet dat we een druk programma hebben en..." probeerde de voorzitter nog. Maar O. dulde geen tegenspraak. Hij wou aangenaam en geliefd zijn en dat zou niemand hem beletten! "Zeg prutserke, dan duurt het hier maar vijf minuten langer straks. Zonder mij kunt ge toch niet beginnen." Met die woorden verdween O. weer, een verschrikte vergadering achterlatend.

Ruim tien minuten later kwam hij weer binnen. Voor iedereen had hij verse croissantjes bij en een groot glas versgerst sinaasappelsap. "Vrienden", nam O. stralend het woord, maar hij werd meteen onderbroken door de voorzitter die toch erg graag wou beginnen aan het drukke programma. Met een welgemikte slag van de microfoon schakelde O. de spelbreker uit en ging hij verder met zijn toespraak. "Vrienden, vandaag is een grote dag! *Le Nouvel O. est gearriveerd!* Jaren heb ik jullie misleid, maar eigenlijk ben ik diep in mijn peperkoeken hartje lief, vriendelijk en meegaand!" De meest stoutmoedige directeurs trokken een wenkbrauw op, de rest vertrok geen spier. "Ja, ik begrijp dat dat eigenlijk niet te geloven is. Ik ben dan ook ongelooflijk. Maar ik zal het jullie bewijzen!"

Met een plechtig gebaar haalde O. een enorme cheque uit een juten zak. "Dit", zo sprak hij met de krop in de keel, "is al het geld dat ik de voorbije jaren van Gent gestolen heb. Eigenlijk is het nog meer, maar ze hadden geen grotere cheques bij de bank. En ik ga dat allemaal teruggeven! En dat is nog maar een begin: hogescholen krijgen hun vrijheid terug en ook geld voor onderzoek. En het mooist van alles: ik zal nooit meer neerbuigend of agressief doen." O. keek de zaal streng aan. "Begrepen?"

Rector O. zelf moest even naar een zakdoek grijpen bij zoveel menselijke goedheid. De gehele vergadering zweeg een verbaasde stilte. Toen kroop de voorzitter weer recht en zei luid, terwijl hij zijn bloedneus probeerde te stelpen met een croissant: "O., ge zij aab het oberdrijben wet ons belachelijk te waken. Ik schors de bergadering en als ge ods dit dog ééd keer lapt, schors ik u ook."

Eén voor één verlieten de directeurs de zaal, hun croissants en fruitsap onaan-geroerd. Verbitterd scheurde O. de cheque in duizend stukjes. Als hij slecht was in goed zijn, zou hij wel verder goed zijn in slecht zijn.

Paul-Henri Giraud

TAXI'S DENNY

LOKOblokje(s)

Vroeger mocht de universitaire gemeenschap om de vijf jaar een rector kiezen. Voortaan zal dat nog om de acht jaar zijn. De volgende rector wordt immers enkel 'tussentijds geëvalueerd' door de Inrichtende Overheid na vier jaar, om dan zijn mandaat met vier jaar verlengd te zien. Het belang van de komende verkiezingen is dan ook groot. Ook voor de studenten die via hun faculteitsraadsleden ongeveer tien percent van de stemmen vertegenwoordigen.

Via studentenraad LOKO pogen de studenten in blok te stemmen om de kandidaat die in hun ogen het best de belangen van de studenten verdedigt aan de job te helpen. De enige manier om als minderheid toch enigszins te wegen op de verkiezing. Officieel zullen de studenten tijdens de verkiezingen geen kant kiezen, maar enkel laten verstaan in blok te zullen stemmen op hun voorkeurskandidaat. De reden daartoe is een niet onaardig aantal enggestigte professoren — vaak niet van de minste — die uitkijken naar wie de studenten steunen om vervolgens op een andere kandidaat te stemmen. "Want als studenten hem goed vinden, dan kan hij toch niet goed zijn voor ons?" Alsof de belangen van professoren en studenten steeds tegengesteld zijn.

Het eigen aandeel moet enerzijds niet overschat worden, maar het onderschatten kan anderzijds een heel verschil betekenen, zo leert de geschiedenis ons. In 1995 haalde huidige rector Oosterlinck het van tegenstrever Emiel Lamberts in de tweede ronde van de rectorverkiezingen met amper vijftien stemmen verschil. Het had anders kunnen lopen indien er langs studentenzijde meer in blok was gestemd. De entourage van Oosterlinck vroeg aan VTK, VRG en LBK immers steun in ruil voor huisvesting en materiaal. VTK en VRG haptten toe, LBK stemde mee met de

andere studenten op Lamberts. Dit enkel om aan te geven dat de studentenstemmen wel degelijk de doorslag kunnen geven. Of de uitkomst al dan niet anders had moeten zijn, is een andere discussie.

Maar enkel tegen de buitenwereld zeggen in blok op één kandidaat te zullen stemmen en vervolgens de stemmen toch verdelen over meerdere kandidaten is uiteraard niet voldoende, want dan wordt het beoogde effect niet bereikt. Door in blok te stemmen wil LOKO net wegen op de verkiezingen, maar tal van factoren kunnen stokken in de wielen steken. Dat er hoe dan ook 'dissidente' stemmers zullen zijn valt niet te vermijden. In het stemblokje is iedereen eigen baas en houdt niets een stemgerechtigde tegen om een ander vakje in te kleuren.

De beloftes van tien jaar geleden werden overigens nooit ingewilligd. En de volgende rector zal zich nog minder aan beloftes — aan wie dan ook — moeten houden aangezien hij, eens in functie, de handen vrij heeft de volgende acht jaar. Enkele kandidaten proberen de studenten ook deze keer uit verband te spelen door expliciet om steun te vragen. De kringen zien zich ook niet graag iets 'opgelegd' door LOKO, lees "de andere kringen". Daarnaast zijn er de tegenstrijdige, prestigebelangen: verschillende kandidaten sluiten aan bij grote kringen (Decramer en Nys bij Medica, De Moor als oud-preses bij VTK) en die zien toch net iets liever 'hun' kandidaat het halen. Met vijf kandidaten wordt het moeilijk om een consensusfiguur naar voren te schuiven, maar met het nodige gezond verstand móet dit lukken en kunnen de algemene studentenbelangen primeren over meer futiele belangen.

Ben Deboeck

VRIJE TRIBUNE

Inschrijvingsgeld vertienvoudigd

Vanaf volgend academiejaar betalen niet EHOR-studenten (EHOR = Europese Hoger Onderwijsruimte = de EU-landen en nog zo'n 15 andere landen) 5000 — in plaats van 505 — euro inschrijvingsgeld aan de K.U.Leuven. Een uitzondering wordt gemaakt voor studenten uit 72 van de armste ontwikkelingslanden ter wereld wiens 'gemotiveerd verzoek' aanvaard wordt. Voor studenten die dit jaar reeds aan de K.U.Leuven studeren is de maatregel niet van kracht. Van de 30.455 studenten dit academiejaar komen 6,5% uit niet EHOR-landen, en 0,5% uit de vermelde ontwikkelingslanden. Dit is een dubbele aanval: niet alleen worden de inschrijvingsgelden onbetaalbaar, België is voor de meeste buitenlandse studenten sowieso een duur land.

Het begin van een reeks aanvallen. De maatregel kadert in het Bologna-akkoord dat een herstructurering van het hoger onderwijs voorziet. In het Decreet van 30 april 2004 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen dat op 12 oktober 2004 gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad, vinden we onder Afdeling 5 (Bepalingen inzake sommige buitenlandse studenten) inderdaad artikel 64: "Het instellingsbestuur bepaalt vrij en op gemotiveerde wijze het studiegeld voor de inschrijving van studenten die geen beursstudent zijn..." (en vermeldt bovengenoemde uitzonderingen). Hierop besliste de Academische Raad van de K.U.Leuven op 13 december 2004 de inschrijvingsgelden voor deze groep van studenten met maar liefst 900% te verhogen! Deze 5000 euro is voorlopig nog een richtlijn, de definitieve inschrijvingsgelden zullen op de Academische Raad in mei beslist worden. Bovendien is voor 31 studierichtingen een afwijkend inschrijvingsgeld vastgelegd. Zo betaal je voor de Master-na-Master-opleiding Master of Laws in Energy and Environmental Law 9000 euro! Verder gaan ook de inschrijvingsgelden voor wie zich inschrijft voor 2 studierichtingen met 290 euro omhoog. Ook een aanvullende extra opleiding zal meer kosten. Men betaalt immers voor elk studiepoint een zeker bedrag (7,50 euro), maar in tegenstelling tot vorig jaar is er geen maximumbedrag meer.

Geen communicatie in onze ICT-maatschappij! Pas in het maart-nummer van 'The Voice', het blad voor internationale studenten aan de K.U.Leuven, werd deze maatregel voor het eerst kenbaar gemaakt door Portulaca, de studentenorganisatie die "de belangen van buitenlandse studenten verdedigt". Pas nu wordt onder de personeelsleden over de maatregel gesproken, studenten zijn nog nauwelijks op de hoogte. Buitenlandse studenten moesten hun aanvraag voor het komend academiejaar echter voor 1 maart indienen, dus nog voor de maatregel bekend raakte. Bovendien zullen de definitieve inschrijvingsgelden pas in mei geweten zijn, maanden na de uiterste aanvraagdatum. Dit betekent dat studenten die de nieuwe inschrijvingsgelden niet kunnen betalen, een jaar zullen verliezen. Portulaca betreurt dat de universiteit niet in staat was de internationale studenten, die ze zogezegd graag aantrekt (want het is belangrijk voor een universiteit om een internationaal karakter te hebben), degelijk en tijdig te informeren.

De aanval op het onderwijs: stap voor stap. Dat we nu pas op de hoogte zijn van de beslissing die in december genomen werd, is echter niet toevallig. Heel bewust voert de universiteit de strategie om het onderwijs stap voor stap minder democratisch te maken. Dit is het begin van een reeks aanvallen in het kader van het Bologna-akkoord. De universiteit begint met de verhoging van het inschrijvingsgeld van een marginale groep studenten, waarvan ze geen weerstand ondervindt. Portulaca is een traditionele studentenvereniging die de maatregel weliswaar betreurt, maar er zich bij neerlegt nog voor ze de studenten op de hoogte brengt. De argumentatie voor deze beslissing ('The Voice', Sixth Issue Year Eight) getuigt bovendien van een nationalistische retoriek: Vlaanderen wil niet langer instaan voor de subsidiëring van buitenlandse studenten. Kunnen we hieruit besluiten dat een Portugees meer Vlaams is dan een Braziliaan? Met deze verdeel-en-heers-strategie zal de universiteit het onderwijs langzaam duurder maken, zodat de stap om de

verhoging van het inschrijvingsgeld ook voor Vlamingen door te voeren, steeds kleiner wordt. Dat zien we ook nu al met de verhoging van het inschrijvingsgeld voor wie meerdere studierichtingen combineert. Ook deze groep studenten is relatief klein en staat erg zwak tegenover de doorvoering van de maatregel.

Prijs = kwaliteit? De maatregel kadert ook duidelijk in het plan om van de K.U.Leuven een elite-universiteit te maken die gerust wat kleiner mag worden. Hiermee toont het bestuur aan dat ze de kwaliteit van onderwijs verwacht met de prijs ervan. Niet de slimme, enkel de rijke studenten zullen in staat zijn het hoger onderwijs aan de K.U.Leuven te financieren. De minder gegoeden zullen betaalbare universiteiten, met — uiteraard — slechtere faciliteiten, moeten zoeken. In de huidige maatschappij is onderwijs immers een bedrijf dat winstgevend moet zijn, of tenminste met zo weinig mogelijk overheidsgeld moet rondkomen. Tegen deze logica is ook verzet vanwege sommige personeelsleden. Zo stelde Lieven De Caeter (docent cultuurfilosofie aan het departement architectuur, stedenbouw en ruimtelijke ordening) in de tekst over de economisering van de K.U.Leuven van 12/04/2005 het volgende: "Wij zijn gegijzeld door een neoliberale logica van zelf geld genereren en presteren binnen tijdelijke contracten (die vaak aan nepstatuten grenzen)." en "De economisering die de universiteit bedreigt is door en door ideologisch aangedreven: privatisering, economisering, kwantificering."

Met de Actief Linkse Studenten zullen we ruchtbaarheid geven aan deze maatregel en naar voor schuiven dat actief verzet nodig is tegen zulke aanvallen. Als de belangen van de buitenlandse studenten in het gedrang komen, is dat wel degelijk ons probleem. Wanneer we passief blijven, zullen alle verworvenheden immers in gevaar komen. Onderwijs is immers een recht voor iedereen, geen koopwaar! Daarom organiseren we met de Actief Linkse Studenten donderdag 28 april om 20u een meeting over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het kader van het Bologna-akkoord in MTC 00.07 (Hogeschoolplein).

Tina De Greef namens de Actief Linkse Studenten

“De lerares heeft mij ingeschreven”

Aan vele Vlaamse hogescholen is de studenteninspraak slecht geregeld. Sommige studentenraden moeten het stellen zonder voldoende faciliteiten en bevoegdheden, andere bestaan zelfs helemaal niet. Nochtans verplicht het Participatiedecreet, dat volgend academiejaar in werking treedt, elke hogeschool en universiteit om een studentenraad te erkennen.

Laurens De Koster

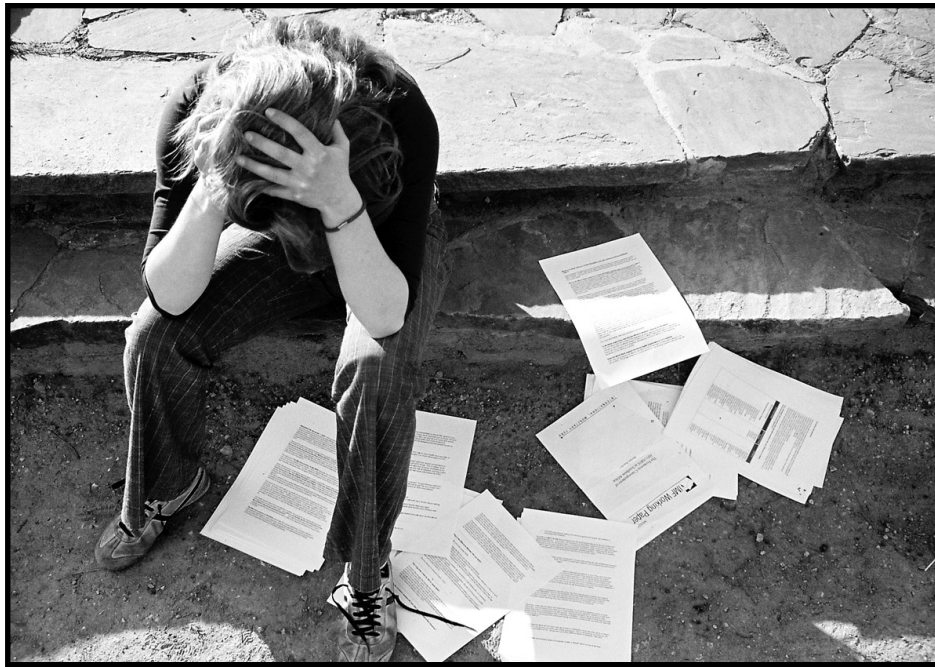
LOKO, de studentenraad van de K.U.Leuven, kan bogen op een traditie van meer dan veertig jaar. Zowel de studenten als de universitaire overheid hebben dus al enige tijd gehad om te wennen aan het idee dat studenten ook kunnen meebeslissen over de toekomst van de universiteit — niet alleen over extra drankautomaten bij de aula's of “trekken/duwen”-bordjes aan de Alma's, maar ook over de invoering van BaMa of wie eredoctor wordt.

Op die veertig jaar hebben de Leuvense studenten heel wat rechten verworven en ook hun eigen werking verzekerd. Vele hogescholen staan echter niet zo ver, om verschillende redenen. Een weigerachtige directie kan veel dynamiek ontnemen, net als ver verwijderde campussen of een apathische studentenpopulatie. Waar al die factoren gecombineerd worden, staat het er meestal rampzalig voor met de studentenvertegenwoordiging.

Samen

Voor een goede studentenwerking is het altijd belangrijk dat de hogeschool het initiatief steunt. Daar wringt vaak het schoentje. Volgens Ton van Weel, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), geloven maar weinig directies in studenteninspraak, vooral op het hoogste niveau van de Raad van Bestuur: “In de Lessius Hogeschool in Antwerpen bijvoorbeeld, zit Leo Tindemans in de Raad van Bestuur. De algemeen directeur (*equivalent van rector, ldk*) vindt dat je die niet in één vergadering kan zetten met studenten.”

Omdat het participatiedecreet de aanwezigheid van minstens één student in de Raad van Bestuur eist, wordt het binnenkort illegaal om de studenten buiten dat orgaan te laten. Verschillende hogescholen, vooral uit de Associatie K.U.Leuven, spelen daarom met het idee om bepaalde bevoegdheden te delegeren naar de Academische Raad, normaal gezien een adviesorgaan. Deze oplossing is juridisch correct, maar doet toch wel de wenkbrauwen fronsen.

(foto Shiva Afshoon)

Zulke ingewikkelde oplossingen zijn echter niet altijd nodig. Bieke Goemaere zat in de — inmiddels opgedoekte — studentenraad van de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende (KHBO) en kreeg niet eens de kans om wantrouwen te ondervinden vanuit de directie: “Ik heb een jaar lang geen

enkele uitnodiging gekregen om naar de Academische Raad, de Raad van Bestuur of eender welke vergadering te gaan”.

Zelfs als de directie de studenten ontvangt of uitnodigt op vergaderingen, wilt dat nog niet zeggen dat alles in orde is. Inge Gielis van de studentenraad van Lessius: “Vaak lanceren we een idee met de studentenraad, maar duurt het lang voor dat wordt goedgekeurd en uitgevoerd. Op de duur weten we niet meer of ze echt wel rekening met ons houden”.

Een grote afstand tussen verschillende campussen werkt ook remmend voor de ontwikkeling van de studentenraad. Het meest sprekende voorbeeld is hier de

vanuit de studenten. Die wordt vaak versterkt door de eerste twee problemen, maar hangt ook samen met andere factoren. Studenten in driejarige opleidingen zijn bijvoorbeeld minder geïnteresseerd in inspraak, omdat ze in hun eerste jaar de hogeschool pas leren kennen en in hun derde jaar alweer op stage moeten.

Bruil

De meest schrijnende toestand waarvan we hoorden, was alweer bij de KHBO. Bieke Goemaere: “In het begin van het academiejaar had ik nog nooit gehoord van de studentenraad. Toen kwamen er mensen in de klas ronselen en de lerares heeft mij dan ingeschreven zonder dat ik ermee akkoord ging.” In de hele hogeschool was niet één vrijwilliger gevonden, uiteindelijk moest de studentenraad het doen met twee actieve medewerkers. Die twee ontdekten al snel dat de verhouding tussen inzet en resultaat helemaal uit balans was en gaven er voor de paasvakantie de brui aan.

De KHBO doet het dus bijzonder slecht op het vlak van studenteninspraak, maar anderzijds is er daar tenminste nog een contactpersoon. Volgens Dominiek Masschelein, voorzitter van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) bestaat er ook geen studentenraad aan de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen (Katho): “Er was daar één persoon die voor studentenraad speelde, maar die zou nu op Erasmus zijn.”

Tussen de theorie van het participatiedecreet en de praktijk gaapt er in sommige hogescholen nog een grote kloof. De overkoepelende studentenorganisaties VVS en StAL hebben al aangekondigd in het oog te houden of alle hogescholen het decreet respecteren, en indien nodig stappen te ondernemen.

Hogeschool voor Wetenschap & Kunst (W&K), met campussen in Brussel, Gent, Leuven en Sint-Katelijne-Waver. De studentenraad van W&K kwam dan ook pas enkele weken geleden voor het eerst samen.

Een nog groter probleem dan afstand en slechte ondersteuning is echter desinteresse

LOKO BEKRITISEERT OPNIEUW WERKING VAN VLAAMSE KOEPEL

VVS in de lappenmand

De werking van de Vlaamse studentenkoepel VVS loopt spaak. Dat vindt alleszins de Leuvense studentenraad LOKO: “VVS slaagt er niet in om op belangrijke dossiers te anticiperen of zelfs maar de vergaderingen goed voor te bereiden. Onprofessioneel gewoon.”

Wim Gemoets

Normaal gezien had hier een verslag moeten staan van het VVS-congres over studie en arbeid. Maar VVS heeft dat congres in de laatste week moeten afgelasten. “Dat komt omdat bijna geen enkele spreker kon komen en we het momenteel razend druk hebben met enkele belangrijke dossiers, zoals het nieuwe basisdecreet hoger onderwijs. Dan is het een kwestie van prioriteiten stellen en kan je je beter focussen op een decreet dat zeker tien jaar meegaat”, zegt VVS-voorzitter Ton Van Weel. Dat gebeurt in een jaar dat er alleen “lopende zaken” (dixit Van Weel) afgehandeld moeten worden, terwijl het congres het hoogste beslissingsorgaan van VVS is en het volgens de statuten jaarlijks — maar is dat elk jaar of elk academiejaar? — georganiseerd moet worden.

Achterhaald

“Tekenend”, vindt Lien Keulemans, VVS-vertegenwoordiger van LOKO. “Maar het grootste probleem is dit jaar de inhoudelijke werking. De Raad van Bestuur (*RvB, wg*) is slecht voorbereid op vergaderingen en discussies. Vaak is de VVS-leiding niet eens op de hoogte van wat er te gebeuren staat.”

“Ze anticiperen dan ook niet op belangrijke dossiers die er staan aan te komen. Neem bijvoorbeeld de lerarenopleiding. VVS heeft maar liefst drie algemene vergaderingen nodig om een standpunt daarover in te nemen. Dat standpunt is inmiddels alweer achterhaald, want het decreetsvoorstel is bijna in kannen en kruiken. Een ander voorbeeld is het nieuwe basisdecreet. We moesten zelf vragen om het naar de studentenraden door te sturen.”

Een ander pijnpunt zijn volgens LOKO de werkgroepen. Die moeten dossiers en standpunten bediscussiëren en voor de algemene vergadering voorbereiden. “Kijk bijvoorbeeld naar de werkgroep onderwijs”, zegt Keulemans. “Die is dit academiejaar nog maar één keer samengekomen. Of naar de ad-hocwerkgroep rond de financiering van het hoger onderwijs. Die is wel vier keer bijeengekomen, maar was slecht georganiseerd. Er was geen duidelijke voorzitter en alleen LOKO en OSR (*de studentenraad van de KHLeuven*,

wg) kwamen opdagen. Als wij er niet geweest waren, had VVS toen geen standpunt gehad.”

De RvB voert volgens LOKO ook te vaak een eigen koers en wil te vaak zijn eigen mening doordrukken. “Zo wilde de RvB perse een discussie voeren over vijfjarige wetenschapopleidingen, terwijl zowat alle aanwezige studentenraden daar voorstander van waren. Het was duidelijk dat de RvB tegen die vijfjarige opleidingen was, terwijl zij gewoon de mening van de studentenraden moeten uitdragen. Dat is ook de reden waarom het zolang duurt eer VVS tot een standpunt kan komen. De werkversies geven nooit weer wat een werkgroep of de algemene vergadering beslist heeft, waardoor ze telkens weer aangepast moeten worden. De VVS-leiding werkt gewoonweg onprofessioneel.”

Van Weel wil die kritiek nuanceren. Tegelijk geeft hij toe dat het beter kan. “Het is inderdaad zo dat de werkgroep onderwijs nog maar één keer is samengekomen. Het probleem is dat de opkomst laag is en dat de stafmedewerker die zich met die werkgroep bezighoudt, zijn handen vol heeft met de visitatiecommissies. Waar LOKO niet aan denkt, is de hogescholenproblematiek. Daar zijn de studentenraden niet zo goed georganiseerd als in Leuven en dikwijls krijgen we van hen geen antwoord.”

“Het klopt ook niet dat de VVS-leiding slecht voorbereid is en onvoldoende anticipeert. Neem nu de lerarenopleiding. Daarvoor doet LOKO een beroep op een expert, maar ze brengen die niet mee naar de vergadering. Wat zij dus van horen zeggen hebben, komt niet overeen met wat wij van horen zeggen hebben. Dat is alles.”

Democratie

“Maar ik zou toch vooral willen ontkennen dat er een breuk is tussen de studentenraden en de RvB. De Gentse studentenraad, een andere belangrijke vertegenwoordiger binnen VVS, ziet daar bijvoorbeeld geen problemen in. En als VVS een eeuwenoud standpunt over studieduurverlenging moet wijzigen, vind ik het niet meer dan evident dat we daar gedachten over wisselen. De algemene vergadering is geen applausmachine, die zomaar standpunten wijzigt en goedkeurt. LOKO denkt te veel in termen van een kwantitatieve democratie, maar het draait niet alleen om wie zijn vingertje omhoog kan steken. Er moet ook gediscussieerd worden.”

“Ik vind het alleen jammer dat ik op het einde van het jaar niet alle neuzen in dezelfde richting heb doen keren. Dat is bij iedereen gelukt, behalve bij LOKO. Het is natuurlijk het goed recht van LOKO om kritiek te leveren; dan wordt er ten minste gediscussieerd. Alleen helpen we geen enkele Vlaamse student door ons op onszelf te focussen.”

Het tweede rondje tippelen zit erop. Vorige week konden de heren rector-kandidaten zich voor de tweede maal aan elkaar wagen in het door de Leuvense studentenraad LOKO georganiseerde debat en zo nog twijfelende stemmers overtuigen van hun degelijkheid. Vooral onderwijsmaterie vulde de agenda.

Joris Beckers & Ben Deboeck

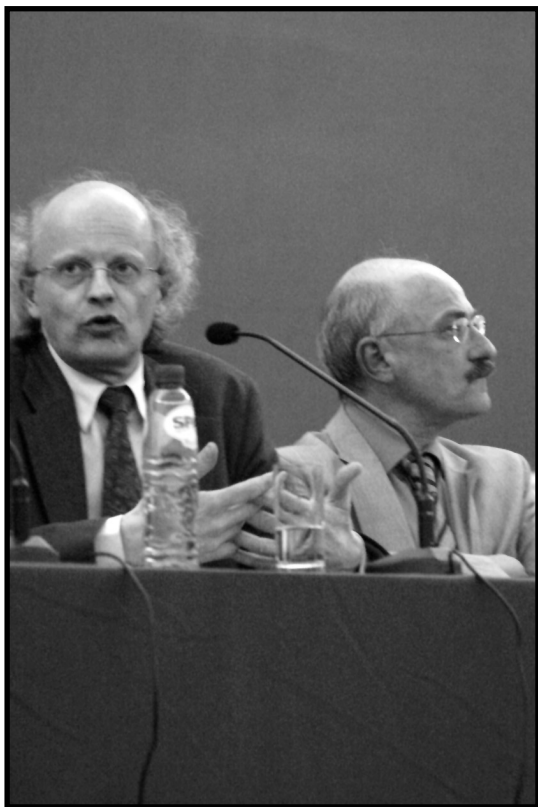
Amper twee uur nadat de nieuwe paus zich voorgesteld had op het Sint-Pietersplein, ging de zoektocht naar een nieuwe rector verder in de iets bescheidene Grote Aula van het MTC die wat beter gevuld was dan precies een week eerder. Moderator Guy Tegenbos, wetstraatjournalist bij *De Standaard*, maakte handig gebruik van de brandende actualiteit. "Habemus papam", startte Tegenbos. Hij vroeg naar de reactie van de kandidaten, waarvan er minstens een binnenkort beroepshalve met de grillen van de paus geconfronteerd kan worden. Meteen het signaal voor ervaringsdeskundige Rik Torfs om met zijn eerste ludieke tussenkomst de handen op mekaar te krijgen toen Tegenbos opwierp dat Ratzinger vroeger progressief was: "De K.U.Leuven was vroeger ook een progressieve universiteit." De toon was gezet, iedereen mocht een puntje scoren over de nieuwe paus en het beloofde weer moeilijk te worden voor de kandidaten om het stereotiepe beeld dat over hen bestaat van zich af te slaan.

2013

Interactie bleek het toverwoord, want na de monologen van vorige week, werden de kandidaten verplicht de confrontatie aan te gaan. In de eerste ronde viel dat nogal braafjes uit: elke kandidaat stelde een collega voor. Marc Vervenne: "Bart De Moor is jong, intelligent, onstuimig, betrouwbaar en ambitieus." Is hij ook een lobbyist? "Oh ja", plaagde de vice-rector. Maar meestal bleef het bij een correcte weergave van de feiten. De Moor noemde Marc Decramer een geneesheer, Decramer stelde vast dat Herman Nys ook tot de faculteit Geneeskunde behoort en Torfs vond Vervenne "veruit de beste kandidaat uit de faculteit Godgeleerdheid". Tot slot openbaarde Nys dat hij door Torfs in de Vlaamse poëzie was ingewijd.

Toch vielen er naast die bekentenis ook een tweetal bescheiden discussiepunten te noteren. Langzaam was iedereen lief genoeg geweest en haalde de inhoud de bovenhand. De Moor sloot zich aan bij Decramers standpunt dat "studenten geen cliënten zijn" als wel een integraal onderdeel van de universiteit. Dat vond hij dichter bij de waarheid dan Torfs' oproep om de studenten niet te veel te pampieren. Bovendien wilde de kerkjurist "het maatschappelijke leiderschap van de universiteit terugwinnen." Iets wat onder "het systeem" van een "dominante" rector Oosterlinck teoorgegaan was, maar waarvoor huidige vice-rector Vervenne zich niet persoonlijk schuldig moest voelen.

Vervenne beloofde alvast het maatschappelijk debat opnieuw aan te zwengelen: "Momenteel zijn het individuele proffen die standpunten innemen, maar de unief moet ook als instelling uitspraken

(foto Sebastiaan Lampo)

TWEEDE RECTORSDEBAT VERLOOPT GEANIMEERDER

Eindelijk een debat

doen over de islam in Europa en Noord-Zuid-verhoudingen." Daarmee begon hij de reeks vooruitblikken op 2013, als ook de toekomstige rector er twee termijnen heeft opzitten. Verder wenste hij zich met acht vrouwelijke departementvoorzitters, drie vrouwelijke decanen en twee vrouwelijke kandidaat-rectoren een krachtige lancering door het glazen plafond dat de huidige K.U.Leuven overkoepelt. Vanuit zijn ministeriële kabinetverleden focuste De Moor op 'implementatie': "We moeten de BaMa-programma's en de associatievorming verder uitvoeren en invullen. We moeten professioneel met de internationalisering bezig zijn", bereed hij zijn stokpaardje. Verder pleitte de ingenieur voor meer diversiteit in het onderzoeksbeleid met de klemtoon op 'beleid' aangezien volgens De Moor nu te veel van de initiatieven ad hoc zijn. Iets wat Decramer ook naar voren schoof door het belang van meer risicovol onderzoek en jong talent te benadrukken.

Schoppen

Naast die klassieke thema's verraste Nys met een pleidooi voor een 'structuur van Europese universiteiten'. "De samenwerking met de hogescholen kan ook veel meer ad hoc gebeuren en in de concurrentie met het bedrijfsleven zijn flexibeler arbeidsregelingen nodig", toonde ook Nys zich vrouwvriendelijk. Met zijn "fusie tussen de VRT en de K.U.Leuven" en een pleidooi voor een terugkeer naar de universiteit met een ziel, overtuigde Torfs Guy Tegenbos uiteindelijk zijn steekkaarten met vragen over studentenzaken theatraal boven te halen.

Het onvermijdelijke kwam eerst: inspraak. Met het pas bereikte compromis onder de arm, waarbij studenten twee vertegenwoordigers op de Raad van Bestuur krijgen, trok Tegenbos ten strijde. Geen van de kandidaten, ook niet Vervenne, kon een verklaring geven voor de weerstand tegen meer inspraak die het huidige bestuur kenmerkt. Alle vijf de kandidaten lieten duidelijk verslaan het huidige akkoord zeker niet af te bouwen en over verdere uitbreidingen zoals een lid in het GeBu, het dagelijkse bestuur van de K.U.Leuven, zelfs willen onderhandelen. Want als studenten geen cliënten zijn, waarom zouden ze dan niet

in alle organen volwaardig worden opgenomen, speelde Tegenbos de bal terug naar Decramer. Die wist er niet goed raad mee en stelde dat "dat toch iets anders is". Dat er grenzen zijn aan studenteninspraak voor de kandidaten, werd later duidelijk toen de beoordeling van proffen ter sprake kwam. De kandidaten antwoordden voorzichtig, maar het is duidelijk dat de inbreng beperkt moet worden tot evaluaties in de vorm van JaDE.

Het saai en nodeloos lange middenstuk

over de relatie met de hogescholen besparen we de lezer. We vermelden enkel hoe Herman Nys de EHSAL wat ongelukkig als voorbeeld hanteerde in zijn uiteenzetting, terwijl de directeur van de EHSAL aanwezig was in de zaal. Het werd opnieuw veel interessanter toen de alomtegenwoordige moderator de kandidaten confronteerde met hun GeBu-mensen. Er wordt immers ook een nieuwe bewindsploeg aangesteld, door

(foto Sebastiaan Lampo)

Tegenbos omschreven als de "kleine keizers", aangezien zij de echte macht hebben en niet de lagere echelons, zoals de departementen.

Rond elke kandidaat circuleren al enige tijd namen van proffen die het tot vice-rector of coördinator zouden schoppen. Enkel Nys bevestigde zonder aarzeling wat officieus al bekend was: zijn vice-rector Biomedische wordt Jan Goffin, verbonden aan Gasthuisberg. Torfs ontliet de vraag het vlotst door de uitspraak "de namen van de drie vrouwen die het tot vice-rector zullen schoppen zal ik hier niet vermelden." Vervenne heeft als vice-rector enkele 'natuurlijke' bondgenoten onder de decanen die het wellicht ver zullen schoppen, maar wacht volledig volgens zijn stijl eerst de verkiezingen af. De Moor, die informeel al duidelijk liet verstaan dat hij eigenlijk eerder op het GeBu mikt dan op het rectorambt, liet enkel weten dat hij een coördinator Internationaal Beleid zou aanstellen. En als we alle proffen samentellen aan wie Decramer al impliciet een postje heeft beloofd, kunnen we alvast meer dan een GeBu vullen. Voor hem zijn namen nu evenwel "niet aan de orde".

Blijheid

De laatste vragenronde had het meeste potentieel. Elke kandidaat mocht een vraag stellen aan een tegenstrever. Op voorhand wisten ze echter niet van wie de vraag zou komen. Vervennes vraag aan De Moor ging wat verloren aangezien ze de relatie tussen hogescholen en universiteiten betrof, waarover al eerder uitgebreid was geleverd. Het was een 'brave' vraag, de andere vragen waren duidelijk offensiever. Torfs verweet Decramer zich enerzijds voor te doen als anti-establishmentkandidaat, maar anderzijds van de huidige situatie te vertrekken en geen visie te hebben. Decramer weerlegde door te stellen dat die titel hem door een journalist van *De Standaard* werd opgekleefd en hij wel degelijk een visie verspreid. Toch maakte Decramer over het algemeen een minder goede beurt dan een week eerder.

Torfs kreeg op zijn beurt een veeg uit de pan van Nys die "vrijheid, blijheid voor het ZAP" suggereerde als titel voor Torfs' programma en hem aanpakte over zijn pleidooi voor een hoger loon voor de proffen. Volgens Torfs bevestigen toppolitici de situatie en kan een hogere vergoeding tot een surplus aan creativiteit leiden. Toen Tegenbos erop doorging en wou weten

hoeveel de lonen dan precies moesten stijgen, betrof het weer een "euh... al te simpele vraag". Torfs kwam verbaal beter over dan vorige week, veel minder ingeoeffend, maar blijft in hetzelfde bedje ziek: hij kan niet concreet worden.

De Moor pakte vervolgens Nys aan op diens beperkte programmatische tekst dat "geen operationele punten bevat". Nys kaatste de bal onmiddellijk terug door te stellen dat "het een stuk makkelijker is om een tekst van 150 pagina's te prepareren door gebruik te maken van andermans teksten en dan zelfs geen bronvermeldingen te hanteren." Een sneer naar De Moor en Decramer die beide een lijvig document afleverden. De Moor kan het verbaal verkopen, heeft de dossierkennis, maar vervalt snel in technische exposés. Nys wist enkele keren eigen accenten te leggen, maar komt krampachtig over tijdens de debatten.

De laatste vraag kwam van Decramer die Vervenne trachtte af te rekenen op zijn beleidsdeelname, een benadering die de vice-rector wellicht had verwacht. Vervenne was duidelijk gepikeerd en weerlegde eenvoudigweg door te wijzen op wat hij als vice-rector had ondernomen. Door aan het eind van zijn betoog ook het technisch personeel (ATP) te vermelden als "vitale schakels" scoorde hij alvast bij die vaak

ondergewaardeerde groep binnen de universiteit. Vervenne kon deze keer zijn dossierkennis beter aanwenden dan in het vorige debat en maakte dan ook een betere indruk op het aanwezige publiek, maar het debat blijft een medium dat hem minder goed ligt.

De eerste ronde van de rectorverkiezingen vindt plaats op dinsdag 10 mei. Het volgende LOKO-debat, met de overblijvers, is voorzien op dinsdag 17 mei.

Concreet

"Heren, weet u wat de 24-uursregel is?" Of ze het alle vijf wisten, zullen we nooit weten. Vervenne speelde het schoolmeester-schooljongetjespel van Tegenbos mee en stak braaf zijn vinger op. Decramer wist het ook en mocht het juiste antwoord geven. Ruwweg: garanderen dat tussen twee examens een tijdsperiode van minstens 24 uur ligt. Studenten vragen al jarenlang om de regel in het Onderwijs- en Examenreglement (OER) te zetten, maar vooralsnog tevergeefs.

Decramer vindt het een terechte eis en zal het in het OER plaatsen. Idem voor Bart De Moor. Vervenne komt uit zijn pijp en stelt dat het er niet in hoeft te komen aangezien het te veel regels met zich zou meebrengen en het "bovendien al impliciet in het OER staat momenteel." Meester Guy komt dan echter bij Rik en Herman, de moeilijke jongetjes in de klas - ADHD heet dat tegenwoordig. "Ik heb veel problemen met dit soort vragen", stelt Torfs. "Ik vind het echt geen goede vraag aangezien we maar eens om de acht jaar de kans krijgen om een debat te voeren over de universiteit." Hij weigerde dan ook te antwoorden op de vraag of de 24-uursregel er met hem komt. Nys sluit zich erbij aan, maar geeft na aandringen van de meester wel toe dat hij er niet echt een probleem mee heeft.

Zoals al gezegd: het is een oude eis van de studenten en het is dan ook niet meer dan normaal dat LOKO het op haar debat op tafel gooit, zodat de kandidaten het achterste van hun tong moeten laten zien. Niet willen antwoorden komt op zo'n moment overeen met een negatief antwoord.

Bankzitter wil internationale basisplaats

In Azië lopen de spanningen hoog op tussen traditionele grootmachten China en Japan. In China worden reeds enkele weken grootschalige betogingen georganiseerd, en ook in Japan sneuvelen de eerste Chinese ramen onder een regen van stenen. Een aanleiding voor het escalerende conflict wordt gezocht in de Japanse politiek.

Herman Loos

De Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) nodigde professor Japanologie Dimitri Vanoverbeke uit om enige toelichting te geven bij de buitenlandpolitiek van Japan die sinds het begin van dit millennium een drastische koerswijziging onderging. Het traditioneel enkel economisch sterke Japan profileert zich immers steeds sterker in de internationale politiek.

Adoptiebroertje

De directe aanleiding voor de rellen is de toelating van de Japanse regering om een revisionistisch geschiedenisboek in het curriculum op te nemen, gecombineerd met de aanvankelijke weigering van premier Koizumi verontschuldigen

aan te bieden voor de Japanse uitwassen van de Tweede Wereldoorlog, wat hij later deze week toch met nadruk deed. Koizumi is er echter steeds prat op gegaan een begraafplaats voor oorlogsmisdadigers jaarlijks te bezoeken, wat in China niet in goede aarde viel.

Koizumi werd in 2001 met een verpletterende meerderheid verkozen omdat hij een breuk met het verleden voorstelde. Hij toonde zich een sterk figuur die Japan uit de economische recessie zou trekken en wilde breken met het protectionistische beleid en de heersende politieke cultuur. Hij is de man die in staat werd geacht Japan terug volwaardig op het wereldtoneel te zetten.

Daarin slaagt hij momenteel alvast met zijn assertieve, sommige waarnemers beweren zelfs agressieve buitenlandpolitiek. Het Japan dat sinds de Tweede Wereldoorlog opgroeide als het beschermde doch gekooide adoptiebroertje van de Verenigde Staten, wil steeds meer op eigen kracht vliegen. De Verenigde Staten steunen het hierin, China ziet de wensen van haar lokale concurrent liever niet vervuld.

Op grond van haar enorme financiële bijdragen eist Japan een permanente zetel in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, hoewel die claim volgens Vanoverbeke wel eens zou kunnen afzakken in het licht van de oorlog in

Irak. Het wordt immers een keuze tussen de politiek van de VN of de VS en op grond van haar geschiedenis zou Japan voor de laatste kunnen kiezen.

Grootmacht

Een tweede heikel punt is artikel negen van de Japanse grondwet, dat verklaart dat het land geen eigen leger meer mag hebben. Ondanks de afwezigheid van een militaire macht spendeert Japan na de VS het meeste geld aan defensie. Het beschikt over een uitgebreid en hoogtechnologisch wapenarsenaal dat voorlopig echter niet gebruikt wordt voor strategische doeleinden. Een constitutionele hervorming zou van Japan in korte tijd een geduchte militaire grootmacht kunnen maken.

Prof Vanoverbeke denkt echter dat het politieke establishment niet in haar opzet zal slagen om het artikel te schrappen. Een tweederde parlementaire meerderheid is geen probleem, wel het verplichte referendum waarin meer dan de helft van de Japanners moet toezeggen, een bevolking die nog steeds worstelt met haar oorlogsverleden. De ingeslagen weg toont echter aan dat Japan naast een economische grootmacht vastbesloten is om ook politiek een internationale speler te worden.

KORT • KORT • KORT

Bijna mei in Parijs

In Vlaanderen mag BaMa dan al succesvol ingevoerd zijn, in Frankrijk zorgt de hervorming voor het nodige protest. De studenten en enkele professoren van de Université-VIII in Parijs bezetten drie weken lang de grootste aula van de universiteit. Dat deden ze uit vrees voor het verdwijnen van het departement Antropologie, wat ze wijten aan de BaMa-hervorming. Twee weken geleden werden de protestanten, die ondertussen de steun van plaatselijke krakers en de eveneens protesterende scholieren kregen, door de politie buitengezet. Sindsdien is de universiteit gesloten, maar vorige week donderdag was er een nieuwe poging van 200 studenten om de aula te bezetten. De schade wordt op 75.000 euro geraamd.

Een wwwwereld van verschil

Vanaf maandag 2 mei laat de K.U.Leuven het academische achterwege. Tenminste het acroniem 'ac' in haar domeinnaam www.kuleuven.ac.be die zo wat korter wordt. Ac staat voor 'academic' en wordt wereldwijd gebruikt door universiteiten in hun URL's. Op dezelfde dag veranderen dus ook alle sites binnen de K.U.Leuven en de e-mailadressen van de personeelsleden. De huidige mail- en webadressen blijven nog wel een hele tijd geldig als overgangsmaatregel. De e-mailadressen van studenten zullen wijzigen bij de start van volgend academiejaar in september.

Alleen de naam wil niet mee

De K.U.Leuven voert het *Shibboleth-systeem* in vanaf 1 januari 2006. Hierdoor zal je nog slechts één keer per dag moeten inloggen voor webmail of Toledo. Op termijn komen daar waarschijnlijk nog andere toepassingen bij. Veiligheid en privacy zijn de belangrijkste argumenten om over te stappen van de huidige diversiteit aan logins naar één loginplaats. Nu worden wachtwoorden telkens opnieuw naar de verschillende toepassingen gestuurd. Bovendien geeft die centrale server ook niet meer informatie aan de toepassingen dan strikt noodzakelijk. Zo verdwijnen een aantal mogelijke privacy-problemen.

Studenten kiezen voor laptop

Van elke tien studenten in het Belgische hoger onderwijs beschikken er vier over een laptop. Dat is 43 procent om exact te zijn. Zo concludeert tenminste een enquête door studentenmarketingbureau *Guido* uitgevoerd onder 4.350 Vlaamse en 1.500 Franstalige studenten. Van de ondervraagden heeft 1,3 procent geen computer. Ander opvallend resultaat: studenten hebben de stap naar draadloos internet al gezet. Liefst 28 procent surft momenteel draadloos. Daarenboven beschikt 95 procent over een snelle internet-aansluiting.

Zes op de tien blijkt meer dan twee uur per dag te surfen. Driekwart van de ondervraagden verkiest legale software... indien die fors goedkoper zou zijn. Nochtans betalen de ouders voor evenveel procent van de ondervraagden de computer- en internetkosten.

Voor elk wat wils

De UA reikt op 27 mei haar jaarlijkse eredoctoraten uit. Het eredoc 'algemene verdienste' gaat naar Unicef, het kinderfonds van de VN. De UA wil hiermee de uitredende directeur Carol Bellamy, die Unicef leidt sinds 1995, eer betuigen. Het eredoctoraat Letteren gaat naar de historicus Jonathan Israel (Princeton), Ontwikkelingsbeleid en -beheer gaat naar de econoom Danu Rodrik (Harvard), Biomedische is voor Ken Sanders (Nevada) en de Brit Hugh Beale (Warwick) ten slotte, gaat lopen met Rechten. En zo is iedereen tevreden aan de eengemaakte universiteit.

(jb & bd)

VRAAG VAN DE WEEK:

Wat is een pedel eigenlijk?

Regelmatig zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van kritische, informatieve als praktische aard zijn. Deze week vroegen we ons af wat een pedel is.

Joris Beckers

Raf Rooseleers: (pedel van de faculteit Letteren) «Pedel (klinters uitgesproken zoals in 'bevel', jb) komt van het Latijnse 'bidellus' of bode. De titel is ongeveer zo oud als die van rector en de eerste pedel werd benoemd in 1245 in Parijs. Hij hield zich bezig met zaken van algemeen universitair belang, zoals het begeleiden van de rector of het aankondigen van promoties. Hij beëindigde ook de verdediging van een proefschrift door met zijn staf op de grond te slaan en 'hora est' (het is tijd, jb) te roepen. In Leuven had hij de rol van een conciërge: de pedel ging de rector vooraf in de stoet, hij droeg het collegegeld en had de sleutel. Daarbij droeg hij een staf die er uitzag als een goedendag. Die diende om het gepeupel uiteen te slaan, zodat de rector doorkon.»

Veto: Vandaag is dat strafbaar. Wat doet een moderne pedel dan?

Rooseleers: «Waar er oorspronkelijk slechts twee pedellen per universiteit waren, is er nu een aan elke faculteit. Daar houdt een pedel zich bezig met lokalen- en collegeroosters en maakt hij of zij deel uit van het decanaatssecretariaat. Maar er zijn nog steeds traditionele functies. In theorie komt de rector in zijn functie als rector niet buiten zonder pedel. In de praktijk beperkt zich dat natuurlijk tot de officiële verschijningen bij de opening van het academiejaar, het Patroonsfeest en bij proclamaties. Als de rector er niet bij kan zijn op onze proclamatie, dan zouden we de stoet

proclamatie van zijn eigen faculteit en omdat er twee nodig zijn, werken we bij Letteren samen met de pedel van Rechten. Voor een grote optocht, zoals op het Patroonsfeest, wordt er een beurtrol opgesteld. Er zijn ook maar twee staven: een echte en een kopie. Het andere origineel is in Louvain-la-Neuve. Als we splitsen, dan doen we het goed (lacht).»

Veto: Bestaan er meetings waarop pedellen samenkomen?

Rooseleers: «Zestien jaar geleden heeft Tom Molendijk, pedel van de Erasmus Universiteit Rotterdam, een eerste samenkost georganiseerd. Sindsdien zien we elkaar jaarlijks en wisselen we kennis en werkervaring uit, maar het is vooral een gezellige bijeenkomst.»

Veto: Is er een speciale opleiding om pedel te kunnen worden?

Rooseleers: «Nee, we zijn gewone decanaatsmedewerkers. Maar het is wel de bedoeling dat er een opleiding komt. Die zal vooral over protocol gaan.»

Veto: Wat betekent het voor u om pedel te zijn?

Rooseleers: «Pedel is een eeuwenoude titel, dus dat heeft wel iets. Ik ben de jongste pedel, maar ik sta op mijn strepen. Enkele jaren geleden wilde men de titel afschaffen, maar het is uiteindelijk zo geregeld dat wie de ceremoniële functie niet wil opnemen, de titel verliest. Als de functie later wel weer vervuld wordt, dan kan men opnieuw pedel worden.»

Zelf een vraag? vvdw@veto.be

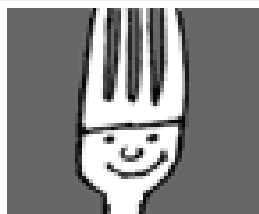
(foto archief)

volgens de traditie eigenlijk niet mogen voorgaan.»

Staven

Veto: Er zijn meer dan tien pedellen, maar er zijn er maar twee die de rector mogen begeleiden. Wat doen die anderen ondertussen?

Rooseleers: «Iedere pedel doet de

Menu van de week in Alma 1-2-3 26 - 29 april 2005

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

(advertentie)

dinsdag

Gascogne soep	0,50
Hertoginnenkrokant met erwtes en wortelen	2,30
Broccolitaart met fris slaatje A2+3	3,95
Lasagne al forno	3,95
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen A2+3	3,95
Koninginnenhapje A1+3	3,05
Rumsteak A1+3	3,95

WEEK VAN DE SNELLE HAP:

- A1** Broodje kip met radijsjesboter, vegetarisch sesambroodje , tortilla met kip en kaas
- A2** Kebab met kalkoen of met quorn en tofu
- A3** chili con carne en broodje met groenteburger

woensdag

Seldersoep 	0,50
Braadworst met rode kool A1+3	2,30
Vegetarische macaroni in kaassaus 	3,05
Dronken zwijntje	4,30
Loempia voor Oosterse lekkerbekken A1+3	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

WEEK VAN DE SNELLE HAP:

- A1** Broodje met zalm OF vegetarisch sesambroodje OF focaccia met kip en kaas
- A2** Bami goreng OF noedels met groenten en mozzarella
- A3** Peking penne OF Italian wonder

donderdag

Tomatensoep	0,50
Kippenbout met appelmoes	2,30
Groentepolka met kaastrio 	3,05
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,30
Kalkoenspiesjes met Provençalse saus en prinsessenboontjes	3,95
Spaghetti Bolognaise	2,30/2,70
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak	3,95

WEEK VAN DE SNELLE HAP:

- A1** Ciabatta met tonijn OF vegetarisch OF kebab met kip
- A2** Kebab met rundsvlees OF kebab met quorn en tofu
- A3** Bourgondische stoofschotel OF Quick chicken

vrijdag

Preisoep	0,50
Kippenburger met bouquetière	2,30
Nasirolletjes met gefruite Chinese kool met kerrie	3,95
Rumsteak met armagnacsaus en gebakken witloof	4,30
Pikant stoofpotje met gemengde rijst A1+3	3,95
Koninginnenhapje A2	3,05

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (8): METHODEN EN TECHNIEKEN VAN HET SOCIAAL- WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

Enquêtes voor dummies

Hoewel de faculteit politieke en sociale wetenschappen algemeen als de 'gemakkelijkste' faculteit wordt beschouwd, deed de titel anders vermoeden. Daarenboven mocht Veto niet opvallen tussen de eerste lichter BaMa-studenten die onze universiteit rijk is. En *last but not least*, waren we nieuwsgierig hoe dat vak van vorig jaar dat we nooit bijwoonden nu eigenlijk gegeven wordt. Op stap dus, met een naïef gezicht, niet al te hoge verwachtingen en veel goede moed.

Sebastian Lampo

Bijna waren we meteen ontmaskerd, want van de verwachtingsvolle aandacht die nog in ons geheugen gegrift stond sinds de — lang vervlogen — eerste kandidatuurervaring was niets te merken. Integendeel, we ontwaarden zelfs een laptop waarop al duchtig geoefend werd voor het volgende pooltoernooi. Verder werden ook overvloedig persoonlijke nieuwtjes en roddels uitgewisseld. Enkel op de eerste rijen lijkten we enkele echte eerstejaars te ontwaren. Het gesnater gaat rustig door, zelfs nadat om tien na twee de prof met de nodige moeilijkheden zijn laptop geïnstalleerd heeft.

Psychologie

Professor Jaak Billiet, 'Jacky' voor de vrienden, begint dan rustig een babbeltje te slaan met de twee studenten zorgbeleid over een inhaalles die overlapt met hun eigen programma. Met een "is die les belangrijker dan mijn herhalingsles misschien?" merken we meteen hoe de vlag erbij hangt. Daarna krijgen de andere studenten toch ook een beetje aandacht en worden we verwend met de nieuwste psychologische snuffjes. Zo mogen we nog maar eens aanhoren waarom de snoep, sigaretten en magazines in de winkels aan de kassa liggen in plaats van in de rekken, evenals het duurste-product-op-ooghoogte-principe waarvan we als dagdagelijkse consument natuurlijk nog niet op de hoogte waren.

Toch doet de prof aardig zijn best om ook wat nieuwe technieken aan te brengen voor als we, thesisgewijs denkend, met een eigen enquête de hert op moeten. Trukjes om *bedreigende* vragen te laten beantwoorden zoals "voor welke partij hebt u gestemd?" en inkomensgrenzen te weten te komen rollen vlot over de tong. Met behulp van enkele eenvoudige statistische methoden kan zelfs achterhaald worden hoeveel mensen welke misdaden plegen, weliswaar anoniem.

Midden in zijn betoog stopt Jacky opeens, kijkt de studente twee rijen voor ons strak aan vanachter zijn brilleglazen en verkondigt in sappig Oost-Vlaams voor heel de aula: "als ge moeite hebt om stil te zijn dan moogde de zaal verlaten. Ik kan zo ni nadenke." Gecombineerd met de statige uitstraling van een kalend voorhoofd en grijze haren zorgt dat meteen voor de gevraagde stilte. Een indrukwekkend stukje, hoewel we betwijfelen of hijzelf de psychologische theorie erachter ontwikkeld

heeft. Daarna gaat het voorlezen van slides gewoon verder. Rechts van ons liggen al twee studenten te slapen en de pooltafel is ingewisseld voor hartenjagen.

Conservatief

Als wakker heeft de pauze zijn doel niet gemist, hoewel het effect nogal drastisch is. Jacky zet, op even oninteressante wijze, de les voort met slechts de helft van de toehoorders. Maar tenslotte, als we ons al afvragen of nog een lesje Latijn misschien toch interessanter was, komt er enige interactiviteit. Blijkbaar is er sinds onze tijd ook een mentaliteitswijziging gekomen, want er willen zowaar studenten antwoorden op de vragen. Zit er een mol in eerste bac?

Als de klok uiteindelijk besluit om toch eens richting vier uur te kruipen, haalt de prof nog enkele verhaaltjes boven met een air van *de goeie ouwe tijd*. Een algemene lachbui weet Jacky niet los te weken, maar een beleefdheidslachje kan er nog net af. Toch vragen wij ons af of een voorbeeld met Dana Winner als Vlaams minister niet beter vervangen kan worden door eentje met André Oosterlinck als rector.

Als afsluiter geeft Jaak ons een enquêteteknik van eigen vinding mee, waarmee we gegarandeerd onze medemens de diepste geheimen kunnen ontfoetselen: laat mensen de keuze om open te antwoorden, dan wel in gesloten omslag. Wat hen meteen de keuze ontnemt om niet te antwoorden. Over diepe psychologie gesproken. Toch blijkt hij zelf zijn trucje niet te willen gebruiken omdat hij "te conservatief" is en het deontologisch niet vindt kunnen. De daaropvolgende poging om een debat over deontologie te laten losbarsten verzandt jammerlijk omdat de studenten unaniem van mening lijken te zijn dat er niets onethisch is aan zijn techniek. Zoals Jacky zelf voordien aanhaalde: "wij moeten constant mee veranderen".

Steekkaart Methoden en technieken van het sociaal- wetenschappelijk onderzoek

Prof: Jaak Billiet

Wie: 1e bac politieke, sociale en communicatiewetenschappen, medisch sociale wetenschappen: zorgbeleid, sociale & culturele antropologie

Waar: Aud. Max Weber

Wanneer: Donderdag van 14u tot 16u

Pauze: Tijd om wakker te worden

“Keepers moeten een beetje gek zijn”

Op 13 april vonden de Universitaire Kampioenschappen voor tal van disciplines plaats in Gent. Onze eigenste handbalploeg deed het niet slecht. De vrouwenploeg werd kampioen en de mannenploeg strandde op een mooie tweede plaats. De bevindingen van deze prachtesultaten horen we graag uit eerste hand.

Robin Broos

Wanneer we de grote zaal van Gebouw De Nayer binnentreden treffen we een vijftiental spelers aan. “De meeste spelers hebben hun eigen club waar ze al bij trainen. Wie hier komt doet dat vooral om bepaalde zaken te oefenen die anders niet aan bod komen, maar vooral om veel plezier te maken”, begint Wim Peters, een van de twee lesgevers. “Dat je vandaag zes vrouwen aantreft is uitzonderlijk”, voegt de andere lesgever, Bert Geuken, eraan toe.

Op de vraag of de overwinningen in Gent uit de lucht kwamen vallen is Bert zeer bescheiden: “Verschillende van onze spelers zitten in de hoogste klassen, al moeten we er wel aan toevoegen dat de tegenstanders dit jaar ook sterk waren. Het gebeurt vaak dat andere ploegen enkele basketballers meebrengen omdat ze anders te weinig spelers hebben, maar dat was dit jaar dus niet het geval.” Versterking uit het buitenland is ook mooi meegenomen. Ieder jaar traint er wel een Erasmusstudent mee. “Het enige vervelende is het taalprobleem. De uitleg moet dan vaak in het Engels, Frans en

voor sommigen zelfs in het Spaans gebeuren”, weet Wim.

Handbal wordt gespeeld in ploegen van zes spelers en één keeper. De keeper valt moeilijk te vergelijken met die uit het voetbal. De goal ziet er hetzelfde uit, maar de keeper hier heeft het fysiek zeer zwaar te verduren. Om de man op te warmen staan alle spelers op een rij en gooien (*shotten* zoals men het zelf noemt) de bal keihard naar zijn handen. “Zo kan hij zijn handen warm maken”, legt Wim uit. “Tijdens de initiatie van daarjuist heb ik zelf in het doel gestaan en ik kan je verzekeren dat keepers een beetje gek moeten zijn.”

Van de andere spelers staan er tijdens een wedstrijd twee in de hoek, zijn er drie in de opbouw van het spel en is er één *pivot* die de verdediging in de war moet sturen in de buurt van de zesmeterlijn rond het doel. Het is, behalve voor de keeper, ook ten stengste verboden zich in deze halve cirkel te bevinden tijdens het spel. In het vakjargon merken we nog het klassieke *passen* op, al kan dat in de ruimste betekenis van het woord. De ballen vliegen niet alleen door de zaal, ze kunnen ook gerust (graag hard) tegen de grond gekaatst worden naar de andere speler. Meermaals horen we de keeper instructies roepen op de verdedigers wanneer een klein wedstrijdje wordt gehouden. Een variant op een gewone match is het op de grond gaan zitten alvorens te scoren. Het zijn die kleine zaken die het leuke verschil maken met de serieuze ploegen.

Hoe zou het zitten met handtastelijkheden? “Eigenlijk lijkt handbal op vlak van aanraken van de medespelers eerder op rugby. Alles is toegelaten, zolang het maar

aan de voorkant gebeurt,” vertelt Wim. “Je mag dus niet een duwtje in de rug geven. Een andere fout is het aan de arm tegenhouden van iemand die je voorbijsteekt.”

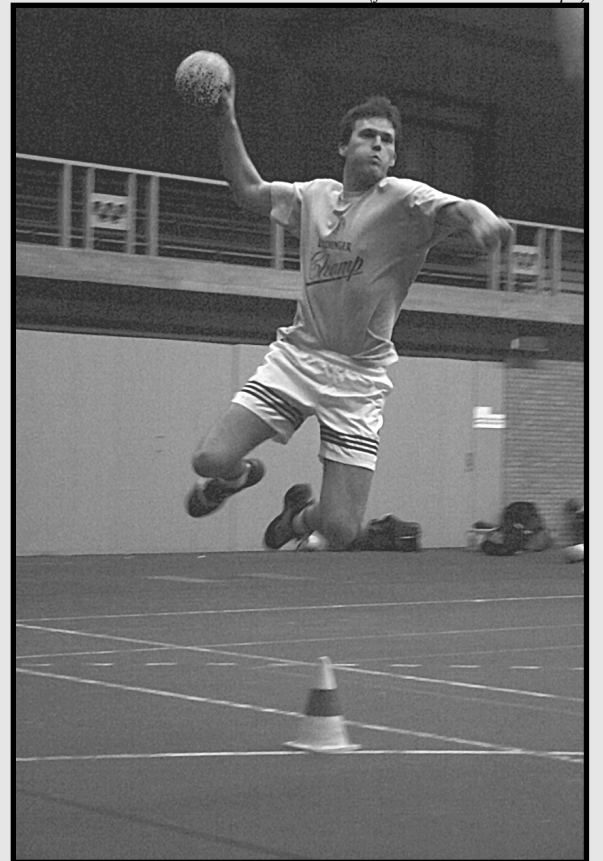
Krachtverhoudingen

Meespelen lijkt niet aangeraden. De spelers botsen voortdurend tegen elkaar, vaak moeten we zelf schuilen voor het ballengeweld en de ene na de andere strompelt af en wordt vervangen. Hier dient duidelijk een beginner-cursus aan vooraf te gaan. Vele mensen denken dan ook dat handbal gemakkelijk is. Kracht, snelheid en balgevoel zijn de noodzakelijkste eigenschappen van een potentiële speler, maar het blijft de kunst om alle drie de componenten goed te laten samenwerken. De bal op het verkeerde moment gooien of opvangen kan nefast zijn voor het resultaat. Toch komen er jaarlijks aan het begin van het academiejaar een vijftigtal geïnteresseerden naar de initiaties voor beginners. Dat aantal zwakt in de loop van het jaar af, waardoor ze momenteel nog trainen met een wekelijks gemiddelde van vijftien spelers. “Bij de initiaties spelen mannen en vrouwen altijd samen. Wanneer er dan een man van 2 meter en 110 kilogram in de

aanval gaat tegen een vrouw van anderhalve meter en 50 kilogram, kunnen die krachtverhoudingen wel eens demotiveren”, geeft Wim nog mee.

Handbal lijkt ons een zeer zware en harde sport te zijn. Een afgematte speler nestelt zich naast ons op de bank. “De meeste spelers kunnen dit maar vijftig minuten uithouden”, zucht hij. Dat verklaart misschien de afvalrace bij de beginners. De speler geeft ons nog de tip bij de dames te polsen naar de aantrekkelijkheid van de trainers. Immer nieuwsgierig als we zijn willen we het antwoord op deze vraag wel kennen, maar dat is eerder iets voor de nabespreking in de Spuyte zelf.

(foto Sebastiaan Lampo)

DE FAKBAR (7): DULCI

La Dulci Vita

Naast de luidruchtige drievuldigheid Pavlov, HdR en Politika huisvest de Tiensestraat nog een vierde fakbar van formaat: de Dulci, thuishaven van allerhande economen en handelsingenieurs. Deze modern ogende fakbar viert dit jaar zijn derde lustrum, en kan zo terugblikken op 15 jaar fakbar-avonturen. *Utile Dulci*, het motto van de kring Ekonomika, dat zoveel betekent als ‘het nuttige aan het aangename koppelen’, leende zijn naam aan deze fakbar. Dulci betekent uiteraard het aangename, en geeft deze fakbar dan ook een naam om waar te maken.

Nathalie Lucas

Wie overdag denkt een pintje te gaan drinken in de Dulci komt bedrogen uit, vermits deze fakbar dan gesloten is. Het overkwam ook ons, maar uiteindelijk slaagden we er toch in *vice-dulci* Stijn te strikken voor een babbel in de Eko-bar. Hij legde uit dat de Dulci overdag gesloten is doordat diezelfde Eko-bar in de Dekenstraat dan paraat staat voor de hongerige economen. De Dulci opent zijn deuren dan ook pas rond 18u, maar gaat er wél prat op de fakbar te zijn die het laatst zijn deuren sluit.

Luidruchtig

Vroeger was deze fakbar gelegen in de Dekenstraat, maar moest daar noodgedwongen verhuizen door de vele klachten van geluidsoverlast. De Dulci heeft dan ook de kwalijke reputatie de luidruchtigste fakbar van Leuven te zijn. Ook na de verhuis naar de Tiensestraat bleven de klachten niet uit, maar sinds kort is de situatie verbeterd. De Dulci werkt niet met stewards, maar heeft nu wel leefregels en een geluidslimiet, waardoor het veel leefbaarder is geworden voor de omwonenden.

Stijn, vice-preses bij Ekonomika, en verantwoordelijk voor de goede werking van de Dulci, vormt samen met 7 hoofdappers de raad van beheer, die alle belangrijke beslissingen neemt in verband met deze fakbar. Er wordt hier dus gewerkt met vaste tappers. “Kiezen voor hoofd-

tappers zorgt voor meer vertrouwen en bevordert de controle”, aldus de vice-preses.

De Dulci geeft met zijn warme rood-oranje muren, moderne interieur en gezellige zetels eerder de indruk een rustig lounge-café te zijn, maar niets is minder waar. Het gaat hier wel degelijk om een rasechte fakbar, met dito prijzen en ambiance. Alleen is de infrastructuur recenter en moderner dan die van andere fakbars, een pluspunt om u tegen te zeggen.

Daarenboven mag de Dulci terecht fier zijn op zijn kaart, niet alleen kan je hier een pintje krijgen voor 1 euro, maar ook het aanbod aan speciale bieren hoeft niet onder te doen voor het gemiddelde Oude Markt-café. Dé specialiteit van deze fakbar is en blijft evenwel zijn cocktails, en dan in het bijzonder de Caipirina en de Mojito. Elke maandag is het trouwens cocktailavond, en voor een cocktail betaal je hier maar 2,5 euro.

“Wij gaan er prat op de laatste fakbar te zijn die sluit”

De Dulci organiseert ook om de twee weken een thema-avond. De meest succesvolle avond van het jaar was het ‘Bal Marginal’, waarbij het er zo marginaal mogelijk uitzien verheven werd tot een kunst. Ook de ‘Duvel Record Night’ is het vermelden waard, waarbij er op één avond 102 bakken Duvel werden doorgejaagd. Spijtig genoeg vond de politie dit ook een enorme prestatie, zij het wel in de negatieve zin, dus verboden zij dan ook een tweede editie van dit onvolprezen drankfestijn.

Eddy

Gevraagd naar de muziek die hier voornamelijk gedraaid en geapprecieerd wordt, gebruikt Stijn de term ‘populair’. Het publiek dat op een gemiddelde weekavond afzakt naar de Dulci, wordt gevarieerder met de dag, en vooral na het sluiten van de andere fakbars besluiten vele feesters zich nog te begeven naar de Tiensestraat 77. De Dulci heeft trouwens ook de eer af en toe een beroemdheid te mogen verwelkomen. Eddy Wally in het bijzonder zou een grote fan zijn. Tot vier maal toe bracht hij de Dulci een onverwacht bezoekje en beweert bij hoog en laag dat dit de enige echte fakbar is.

(foto Pieter Baert)

Sfeerverslag

Hoofdtapper Xavier drukte ons op het hart om vooral niet te vroeg af te zakken naar de Dulci die woensdagavond, vermits Ekonomika een fuif organiseert in de Rumba en hij vreest voor weinig volk. Wij verwachtten dus een rustige Dulci die avond, maar kregen toch een redelijk volle zaal met veel gelukkige mensen. Ekonomika had net één van de drie bekers binnengehaald bij de Interfacultaire Bekerfinales en menig vice-preses had gezellig zitten cantussen. Dit gaf een leuke sfeer als resultaat, waar zelfs wij buitenstaanders van konden genieten.

Tijd dus om op zoek te gaan naar een pintje en straffe verhalen! Zo blijkt dat Ekonomika-preses worden geen lachertje is, en dan vooral niet doordat de Dulci er zich mee moet. Bij elke verkiezing moet de toekomstige preses voor elke letter van het alfabet een drankje nuttigen. De meeste pressen geraken ongeveer tot de letter M, één enkele uitschieter zelfs tot de letter V. Na deze marteling wordt de verkozen binnengedragen in de Dulci waarna er duchtig met hem gelachen mag worden.

Ook de zetels die in de fakbar huizen doen heel wat stof opwaaien. Studenten die te diep in het glas gekeken hebben vallen er vaak in slaap, tot grote hilariteit van diegenen die hen moeten wekken bij sluitingstijd. De fakbar sluiten blijkt dan een proces van zeer lange adem.

LEUVEN OP WIELEN: DE BESTE PLEKJES EN HOE ER NIET TE GERAKEN

Architecturale humor aan de voet van Alma d'Huez

Elke student volgt lessen in verschillende aula's, gaat boeken halen bij Acco, wil al eens een pint gaan pakken of een cd'tje kopen. Als je in een rolstoel zit, wordt het echter minder evident om eens ergens langs te lopen of binnen te springen. Wij wandelden een dagje met een kameraad in rolstoel door Fort Leuven en onderzochten de grenzen van haar toegankelijkheid.

Herman Loos

Studenten in een rolstoel kunnen binnen de K.U.Leuven op een hele omkadering rekenen. Er zijn speciale koten voorzien, waarin ze leven met een aantal medestudenten die zorgen voor hulp en ondersteuning bij het alledaagse. Erik Moniquet, student Sociologie en Economie en rolstoelgebruiker, zit reeds voor het vijfde jaar in Leuven. Uw schrijvende dienaar is een van zijn kotgenoten. De voornaamste pijnpunten hebben aan ons reeds lang hun geheimen prijs gegeven.

Invalshoek

Aan de faculteit Sociale Wetenschappen liggen de aula's Max Weber en Jean Monnet. Beide zijn toegankelijk voor rolstoelgebruikers, de hoger gelegen via een lift die je vriendelijk toesprekt als je op de juiste verdieping, zijnde de enige, aankomt. De AV-gebouwen op de faculteit bezitten een staaltje van architecturale humor: om bij de lift te geraken, moet je eerst een trapje van een achttal treden op. Enkel de onderste aula is dus toegankelijk.

Problemen om in de lessen te geraken, vallen op te lossen. Erik: "In het begin van elk semester worden op mijn aanvraag lokalen gewisseld indien ze niet toegankelijk zijn.

Via de ombudsdienst van *pol en soc* gebeurt dat snel, maar bij Economie heb ik ooit weken moeten wachten omdat ik via de technische dienst een regeling wilde treffen, maar uiteindelijk is het in orde gekomen." Met wat geduld worden dus zonder fout toegankelijke lokalen voorzien.

Het engagement stopt hier echter, rolstoelgebruikers zitten steeds op de minst aantrekkelijke plaatsen in de aula. "Normaal zit ik aan een tafeltje helemaal vooraan, voor de eerste rij, zonder medestudenten in de buurt. Zij zoeken immers steevast de hogere regionen van de aula's op. Met wat geluk kan ik geprojecteerde slides en het bord zien vanuit een scherpe invalshoek." In aula Pieter De Somer, toch één van de parapadaardjes van onze unief, treffen we opnieuw een cynisch kantje van de bouwkunde. Het toegankelijke balkon is zo geplaatst dat je vanuit een rolstoel juist de bovenkant van het bord kan zien en de les dus grotendeels aan je voorbijgaat.

De universitaire bibliotheken vormen geen grote problemen. Voor toegankelijkheid wordt gezorgd en het personeel of een andere student die toevallig eveneens zijn of haar honger naar literatuur tracht te stillen, zijn steeds behulpzaam als er een boek uit de bovenste rekken gevist moet worden. Over het algemeen doet de universiteit dus veel gewaardeerde inspanningen voor haar gehandicapte studenten, zeker wanneer het over de meest recente infrastructuur gaat. Oudere gebouwen zijn echter niet voorzien van brede liften of gangen en verbouwingen zijn vaak geen haalbare kaart. Het rectoraat bezetten zit er voor Erik bijvoorbeeld niet meteen in.

Opstapje

Het futuristische studentenrestaurant Alma 2 is een toonbeeld van toegankelijkheid. De Alma d'Huez die langs de trappen slingert, is een aangelegde helling met prachtige haar-

speldbochten die rijdt als een perfect colletje. Studenten in rolstoel kunnen dus eveneens genieten van Freddy's fantastische frieten, maar Erik maakt daar zelden gebruik van. "Een spaghetti wil ik daar wel een keer per jaar gaan eten, maar eigenlijk kom in niet echt in de Alma's." Logisch als je op kot enkele excellente koks ter beschikking hebt.

Andere restaurants in ons studentenstadje vormen vaak een probleem. Erik kan in een oogopslag zijn kansen inschatten. "Van het moment dat er meer dan één trede is, ben je verloren. Eén opstapje is nog net haalbaar als er een man of twee wil helpen." Elektrische rolstoel en student wegen in dit geval samen immers zo'n honderd dertig kilo en comfortabele handvaten zijn niet onmiddellijk voorzien. Uiteraard zit de horeca ook een beetje gebonden aan de herenhuizen die ze betreft, maar inspanningen om de toegankelijkheid te garanderen worden alleszins sympathiek ontvaard.

Labrador

Bovendien is Erik steeds in het gezelschap van Folie, zijn speciaal opgeleide zwarte labrador. "Volgens de wet mag mij geen toegang geweigerd worden omwille van mijn hond, toch is dat reeds enkele malen voorgevallen", zucht Erik. Hoe je daar op kan reageren? "Och, er zijn in Leuven plaatsen genoeg waar je goed kan eten. Natuurlijk ben je kwaad maar het heeft weinig zin klacht neer te leggen, hoewel ik het reeds enkele malen overwogen heb." De gekende zaken worden ook door kameraden consequent geschrapt uit het uitgaansleven. De echt klantvriendelijke zaak herken je aan een sticker op de deur: assistentiehond welkom.

ROLSTOELDAG DOOR LEUVEN

"De KHLeuven kan een puntje zuigen aan de unief"

Leraren in spe zullen in hun loopbaan wellicht meermaals te maken krijgen met bijzondere leerlingen. Of ze nu ADHD, NLD of een handicap hebben, een serieuze voorkennis van de materie is altijd mooi meegenomen. Bewust van deze lacune kunnen zij de Voortgezette Opleiding Bijzonder Onderwijs (VOBO) volgen. Om de problemen van de rolstoelgebruikers aan den lijve mee te maken, trekken de VOBO-studenten jaarlijks door Leuven tijdens hun rolstoeldag.

Robin Broos

Lisette Vanhelfmont: (coördinator) «VOBO is een eenjarige opleiding die kan worden gevolgd als men een diploma lerarenopleiding op zak heeft. Er komen bijvoorbeeld ook logopedisten of kinesisten die in het buitengewoon onderwijs werken. Eigenlijk is de opleiding aan te raden aan iedereen die in het onderwijs terecht komt, omdat de problemen die wij behandelen ook in gewone scholen voorkomen.»

«Een motorische problematiek kan mensen storen in hun leerproces. Dat kan komen omdat je bij de geboorte al een motorische handicap had waardoor je als kind bepaalde dingen niet leert die anderen spontaan leren. Wanneer je bijvoorbeeld leert hoe je jezelf kan verplaatsen, leer je tevens wat veraf en dichtbij, links en rechts of snel en traag is. Dat zijn dan weer allemaal begrippen die je nodig hebt bij wiskunde, waardoor er leerproblemen kunnen ontstaan bij gehandicapten. Mensen die werken met deze kinderen moeten op de hoogte zijn van deze potentiële problemen.»

Filmzaal

Veto: Hoe werkt VOBO concreet rond immobiliteit?

Vanhelfmont: «We willen dat de studenten heel goed beseffen wat het is om in een rolstoel te zitten. Om te beginnen hebben die mensen een groot organisatorisch probleem, wat hen veel tijd kost. Wanneer je bijvoorbeeld in Leuven de trein neemt naar Heverlee, kan je in Leuven met de rolstoel op de trein, maar er in Heverlee niet af. Een rolstoel kan ook invloed hebben op emoties. Wanneer mensen niet jezelf maar steeds de begeleider aanspreken, of over je bolleke aaien en je bent 25 dan is dat niet

prettig. Tijdens onze rolstoeldag maken de studenten dat allemaal eens zelf mee.»

Veto: Wat zijn dan de probleempunten in Leuven?

Vanhelfmont: «Het strafste voorbeeld is het stationsplein. Dat is pas aangelegd en wordt overal als toonbeeld van architectuur voorgesteld. Nu daag ik je uit eens te gaan kijken hoe een rolstoelafhankelijke het station binnen kan gaan. Alvast niet langs de voordeur, terwijl het maar gaat over één drempel. Die was toch makkelijk te overbruggen? Ik moet wel volledig zijn, er is gedacht aan visuele gehandicapten en dat is natuurlijk ook toegankelijkheid. Ik zeg niet dat het in Leuven slecht is, maar het kan nog beter. We merken wel dat na een rolstoeldag veranderingen gebeuren, zoals in de filmzalen.»

Veto: Hoe zit het met de toegankelijkheid van de KHLeuven?

Vanhelfmont: «Het departement lerarenopleiding heeft recent een aantal aanpassingen ondergaan omdat we nu een collega in rolstoel op VOBO hebben. In alle nieuwbouwprojecten wordt er ook rekening mee gehouden en dat is dan ook niet duurder. Aan de universiteit is men veel verder. Er is daar wel al nagedacht over de vraag hoe mensen zich minder gehandicapt kunnen voelen door een aantal situaties te laten vermijden die de handicap bevestigen. De K.U.Leuven heeft bijvoorbeeld voorzien dat rolstoelgebruikers de lokalen kunnen bereiken door op vele plaatsen hellende platformen te installeren. Iemand is maar gehandicapt wanneer de situatie het een handicap maakt. De KHLeuven kan nog een puntje zuigen aan wat de universiteit doet.»

Wegversperring

Studente Mien Waegemans was er tijdens de rolstoeldag bij. Ze deelt graag enkele ervaringen.

Mien Waegemans: «Om te beginnen zijn we die dag met de bus vanuit Heverlee naar Leuven gegaan. Lijn 2 is zeer goed uitgerust voor rolstoelafhankelijke. De chauffeur kon meteen de bus laten zakken zodat we er met vier rolstoelen makkelijk op konden. We wilden dan iets gaan eten in een broodjeszaak op het Fochplein. Dat was geen probleem tot de mensen doorhadden dat we met vier waren. 'Dat gaat niet want dan versperren jullie de ingang,' was het dan.»

Veto: Hoe valt het leven mee als rolstoelgebruiker?

Mien: «Eigenlijk gaat alles veel trager. In een restaurant kan je bijvoorbeeld niet zomaar iets zeggen tegen de persoon aan de andere kant van de tafel. Normaal sta je dan even recht en loop je

naar daar, maar in een rolstoel is dat geen makkelijke opgave. Toen we iets gingen drinken op de Oude Markt bleek het niet makkelijk bereikbaar te zijn. De cafébazen waren zo vriendelijk ons door te verwijzen naar het dichtstbijzijnde café met toilet op het gelijkvloers, maar we hadden nog slechts minuten om in de filmzaal te geraken en dan is dat maar een tijdsplanne.»

In de stad blijven echter de typische problemen bestaan. In de eerste plaats zijn de voetpaden vaak te smal en liggen de tegels heel ongelijk. Indien stedenbouw wel in orde is, volgt de gekende fietsproblematiek. Verschillende acties gedurende de afgelopen jaren hebben vruchten afgeworpen, maar toch gebeurt het nog regelmatig dat het voetpad volledig door fietsen wordt versperd. De oplossing voor Erik, zijn hond en begeleider is simpel maar daarom niet minder gevaarlijk: we gebruiken steeds de rijweg en kunnen enkel bidden dat aanstormende bussen ons op tijd gezien hebben.

Ook aan de ingang van gebouwen durven studenten of sympathisanten hun fiets wel eens neer te smijten waar het hen in die kostbare seconden het gemakkelijkst uitkomt, ongeacht aangebrachte verbodstekens. De onvergeeflijke luiheid of kortzichtige onwil om een fiets vier meter verder te plaatsen, heeft ons reeds enkele malen ei zo na verleid tot het bouwen van een fietsenberg. Een of ander vaag christelijk principe heeft ons voorlopig echter tegengehouden het kwaad met kwaad te bestrijden.

Met de kasseien op de parking en aan de ingang van ons kot kan Erik hartelijk lachen. "Hier is het elke dag Parijs-Roubaix. *Bommeke* Boonen rijdt ik zonder problemen uit de wielen." Ook een lentefris terrasje op de versbetegelde Oude Markt vormt geen enkel probleem, het bloed kruipt immers waar het niet gaan kan. De meest gevreesde plaats in de binnenstad blijft echter de imposante Ramberg. "Daar krijg je mij met geen stokken van af. Veel te steil, daar pas ik voor."

Slalommen

Winkels en supermarkten zijn voorlopig onverkend terrein. Met een hond loop je immers niet zomaar langs rekken vol smakelijke koeken of fijne vleeswaren, zelfs al heeft zij zopas haar diploma van voorbeeldige rechterhand vernieuwd. Voor de aanvoer van eten en drank zorgen gewoonlijk de ouders, kleine boodschappen worden gedaan door kotgenoten die toevallig in een winkel passeren. Supermarkten zijn welis-

waar perfect berijdbaar — zelf durf je ook al eens met een karretje te slalommen — maar handig is het allerminst. Een helpende hand lijkt dus de meest elegante oplossing.

Cd-winkels zijn dan weer een ander paar mouwen. De betere platenzaak in Leuven heeft veelal een te smalle ingang, vaak zelfs gecombineerd met een trapje. Bovendien staan de rekken niet op een voor rolstoelers uitnodigende hoogte om een paar uurtjes te verspillen met een zoektocht naar sinistere plaatjes van exotische groepjes. De grote ketens, meestal wel toegankelijk, zijn een beetje in hetzelfde bedje ziek: smalle gangetjes, hoge rekken en veel volk dat met de gedachten niet bij het gevolgde wandeltraject is.

Een optreden, rustig een filmpje meepikken of een interessant debat: de locatie is steeds van levensbelang voor een rolstoelgebruiker. Vele evenementen zijn bij voorbaat uit het verlanglijstje geschrapt, gelukkig is Leuven op dit gebied tamelijk bruisend. 'Jazz op zondag' in het Stuk staat regelmatig op het menu. Wanneer de voordeur niet met fietsen is geblokkeerd, worden we door een degelijke rolstoellift naar boven geholpen en kunnen we plaatsnemen in de ruime zaal aan een gezellig tafeltje. Kortweg een ideale opener van de week.

Aangeschoten

Een avondje op café gaan vergt steeds wat denkwerk. Het is immers vervelend om twintig minuten naar Doc's bar te stappen om daar een volle tent uit de bol te zien gaan tijdens de Beach Party. Plezant, dat wel, maar met een rolstoel kan je het vergeten jezelf binnen te worstelen. De agenda van de toegankelijke cafés moet dus zorgvuldig worden bestudeerd. Een rustiger cafeetje in de stad wint vaak het pleit van de traditionele fakbar.

Politika Kaffee is reeds vier jaar perfect toegankelijk, sinds een hallucinant, driedelig bouw pakket in aluminium werd aangekocht om de trapjes te overwinnen. Ook de Pavlov en het belangrijke cantuszaaltje erachter mochten Erik reeds vaak verwelkomen. De Dulci, fakbar van Ekonomika, is dan weer ontoegankelijk. Zelfs bij de nietsvermoedende maar lichtjes aangeschoten wandelaar kan de sluis tussen de twee deuren trouwens onverwachte problemen bieden.

Tenslotte zijn er evidente maar onbereikbare plaatsen waarover Erik wilde fantasieën koestert. "Over de sfeer in de fakbar Letteren hoor je altijd zulke schitterende verhalen. Dan

is het natuurlijk jammer als je daar onder geen enkel beding binnenkan. Een groot gemis is ook de Bierkelder, waar naar het schijnt iedere student toch minstens één keer in zijn carrière in de ochtenduur moet belanden. Hoewel er uiteraard evenveel mensen zijn die dat ten stelligste afraden."

(foto's Pieter Baert)

NIEUWE UITDAGINGEN VOOR DE MULTIDISCIPLINAIRE WERKGROEP

"De K.U.Leuven is uniek in zijn omkaderingsfunctie"

Op de webpagina voor studenten van de K.U.Leuven staat een link voor studenten met een functiebeperking. Meteen word je hierbij doorverwezen naar de multidisciplinaire groep die zich bezighoudt met deze studenten. Annemie Van Diest is daar lid van en staat ons graag te woord.

Hanne Vermeiren

De Werkgroep Gehandicapte Studenten (WGS) bestaat sinds 1973 en is opgericht sinds de eerste student in een rolstoel zich aanmeldde aan de K.U.Leuven. Ondertussen is het uitgegroeid tot een multidisciplinaire werkgroep met een duidelijk doel om de studenten met een handicap zo volledig mogelijk te laten participeren aan het studentenleven. Vorig weekend op het congres over de toekomst van studentenvoorzieningen, mocht nogmaals blijken dat de K.U.Leuven hierin een voortrekkersrol speelt. Annemie Van Diest: "Het buitenland staat echt verwonderd over ons. Leuven is uniek in zijn omkaderingsfunctie."

Draaien

De basisfilosofie van de WGS is om studenten met een handicap zo gelijk mogelijke kansen te geven. "Dit is niet enkel in het behalen van een diploma," vindt Van Diest. "Alle aspecten van het student zijn moeten hierin aan bod komen". Hoewel studeren het essentiële blijft, zijn ook het leven in Leuven en de bijkomende sociale contacten erg belangrijk. Hiervoor is het team zo multidisciplinair samengesteld; niet enkel medische diensten, maar ook de huisvesting is er in betrokken, de sportdiensten... onder coördinatie van de Dienst Studieadvies. Zo wordt aan de gehandicapten een opvang gegarandeerd met medische zorgen en aangepaste faciliteiten. Maar wat het belangrijkste is, is de

hulpverlening opgenomen door vrijwilligers die in dezelfde residentie wonen als de gehandicapte student. Van Diest: "Van die vrijwilligers wordt geen professionele deskundigheid gevraagd. Zij leggen boeken klaar, helpen bij het eten, draaien iemand om in zijn bed... Zo kunnen de studenten met een functiebeperking ook gewoon op kot. Wat we vaak zien in het buitenland zijn studenten met één persoonlijke assistent, die daarvoor ook betaald wordt. Daar blijft alles zich altijd afspelen tussen dat duo".

Op zulke residenties is, op een gang van vijftien kamers, één kamer volledig aangepast aan een gehandicapte student, met eigen sanitair. Daar rond studeren gewone studenten. Hierdoor is er een grote groep van vrijwilligers beschikbaar en wordt de assistentie per week per persoon beperkt tot enkele uurtjes. "Het is dus geen getto, zoals verschillende laatstejaarscholieren wel denken, waarbij alleen maar studenten met een handicap samen leven." Er zijn drie residenties waarin de studenten terecht kunnen. Het paradepaardje is het Romero-huis, dat volledig aangepast en toegankelijk is, en ook met dit doel gebouwd is. Daarnaast zijn er ook het Van Dalecollege in de Naamsestraat en enkele verdiepingen van de woonblokken op Cité in Heverlee.

Pijnpunten

In deze residenties vinden de 41 studenten met een fysieke handicap, waarvan 19 in een rolstoel, hun stekje, tussen 233 vrijwilligers. Beide aantallen kunnen nog uitgebreid worden. Ten eerste zijn er ook nog andere handicaps, zoals visuele of auditieve beperkingen of leerproblemen. Dit brengt het totaal aan de K.U.Leuven op 242. Ten tweede is er geen meldings-

plicht, dus mogelijk zijn er meer studenten met een handicap. Ten derde zijn er ook nog de jaargenoten die samen met hen naar de les gaan, kopies nemen... Op die manier zijn er nog meer vrijwilligers betrokken in het project.

Vooraf bij de lessen blijken er nog wat pijnpunten te zijn in de toegankelijkheid. "De K.U.Leuven is een oude universiteit, dus is dat al geen goede start," zegt Van Diest. "We doen wel aanpassingen, maar die zijn ook niet altijd ideaal, zelfs niet in de moderne gebouwen. In de PDS-aula bijvoorbeeld kan iemand met een rolstoel nog altijd enkel helemaal voorraan of helemaal achteraan plaatsnemen. Vaak wordt het wel ad hoc per student bekeken, en worden lokalen zo al eens verwisseld. Ideaal zou een diversiteits-check zijn, in het begin, bij het bouwen. Dat gebeurt nu nog onvoldoende systematisch."

Volgens Van Diest zit de werkgroep nu ook op een scharnierpunt. "We hebben een lange traditie van *good practices* door onze filosofie, maar nu is de uitdaging dat we die moeten implementeren in het beleid van de unief. De maatregelen moeten uitdrukkelijker opgenomen worden. Dat is nu al zo voor het examen, maar minder nog voor het onderwijs." Andere uitdagingen zijn nieuwe types van handicaps waar de werkgroep mee te maken krijgt. Vooral dyslexie en psychische aandoeningen zorgen voor een zoektocht naar nieuwe manieren om iedereen gelijke kansen te geven. "Bijvoorbeeld: een student met dyslexie die musicologie studeert, heeft die problemen bij het notenlezen? Zulke vragen moeten we ons nu stellen".

"In de PDS-aula kan iemand met een rolstoel nog altijd enkel helemaal voorraan of helemaal achteraan plaatsnemen"

LOKO-voorzitter (m/v)

Als voorzitter ben je verantwoordelijk voor de werking van LOKO. LOKO is de studentenraad van de K.U.Leuven en vertegenwoordigt de Leuvense studenten op universitair en Vlaams niveau. Je zit de vergaderingen van LOKO voor, coördineert de inhoudelijke werking en de staf, stelt een begroting en beleidsplan op. Je bent tevens aanspreekpunt van LOKO en onderhoudt de contacten met het bestuur van de universiteit en met de faculteitskringen. Je vertegenwoordigt de studenten van de K.U.Leuven op de Raad van Bestuur. Je hebt ervaring in de Leuvense studentenbeweging, je kent de universiteit en haar sociale voorzieningen. Je bent geïnteresseerd in vertegenwoordiging op het gebied van onderwijs en/of sociale voorzieningen. Een full-time engagement wordt verwacht.

LOKO-ondervoorzitter (m/v)

Als ondervoorzitter ben je mee verantwoordelijk voor de werking van LOKO. Je vervangt de voorzitter wanneer nodig en staat hem/haar bij in alle taken. Je vertegenwoordigt de studenten van de K.U.Leuven op de Raad van Bestuur. Je hebt ervaring in de Leuvense studentenbeweging, je kent de universiteit en haar sociale voorzieningen. Je bent geïnteresseerd in vertegenwoordiging op het gebied van onderwijs en/of sociale voorzieningen. Een full-time engagement wordt verwacht.

Interesse? Neem contact op met Jeroen Vandromme of Els Van de Beek, p.a. LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22.31.09 of 016/22.95.41.

Veto-hoofdredacteur (m/v)

Als hoofdredacteur van Veto sta in je voor de interne en externe communicatie van Veto. Je

coördineert en superviseert de samenstelling van Veto, vertegenwoordigt Veto binnen LOKO en daarbuiten, levert inhoudelijk een uitgebreide bijdrage, staat steeds ter beschikking van de medewerkers, volgt de voor Veto belangrijke onderwerpen op, zit de redactievergadering voor en trekt nieuwe medewerkers aan. Een full-time engagement wordt verwacht

Interesse? Neem contact op met Ben Deboeck, p.a. Veto, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22.44.38.

1 coördinator sport (m/v)

Als coördinator sport ben je verantwoordelijk voor de sportwerking van LOKO (vroeger Sportraad). Dit omvat onder andere de 24h-loop, de halve marathon en de Student Trophy. Je vertegenwoordigt de Leuvense studenten op sportgebied, begeleidt de organisatie van de activiteiten en onderhoudt de externe

contacten. Een full-time engagement wordt verwacht.

Interesse? Neem contact op met Sofi Van Ussel, p.a. LOKO-Sport, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee; 016/32.91.33.

1 coördinator cultuur (m/v)

Als coördinator cultuur ben je verantwoordelijk voor de culturele werking van LOKO (vroeger Kultuurraad). Dit omvat onder andere het beeldende-kunstenparcours Ithaka, het muziekfestival Oorgetuigen en het theaterfestival VOIX GRAS. Je vertegenwoordigt de Leuvense studenten op cultureel gebied, begeleidt de organisatie van de activiteiten en onderhoudt de externe contacten. Een full-time engagement wordt verwacht.

Interesse? Neem contact op met Hamid Douibi, p.a. LOKO-Kultuur, Naamsstraat 96, 3000 Leuven; 016/32.03.30.

1 kringencoördinator (m/v)

Als kringencoördinator ben je verantwoordelijk voor de ondersteuning van de kringen. Je onderhoudt de contacten tussen LOKO, de kringen en het stadsbestuur. Je organiseert ook het fakbaroverleg. Je spoort problemen op en probeert ze op te lossen. Je staat in voor de organisatie van kringoverkoepelende activiteiten. Een uitgebreid engagement wordt verwacht.

Interesse? Neem contact op met Jeroen Vandromme, p.a. LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22.31.09.

studentenvertegenwoordigers (m/v)

Als studentenvertegenwoordiger verdedig je de mening van je medestudenten op een orgaan van de universiteit of de sociale voorzieningen. Je overlegt regelmatig met je medevertegenwoordigers en rapporteert aan de Algemene Vergadering van LOKO.

Academische Raad: 4 vertegenwoordigers (m/v)

De Academische Raad is het beslissingsorgaan voor het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbeleid aan de K.U.Leuven. Het is de facto het hoogste beslissingsorgaan van de K.U.Leuven. De studentenvertegenwoordigers op de Academische Raad zijn tevens lid van het groepsbestuur en/of de groepsraad van de groep (Biomedische, Exacte, Humane) waartoe zij behoren.

Onderwijsraad: 4 vertegenwoordigers (m/v)

De Onderwijsraad is het adviesorgaan over het onderwijs aan de K.U.Leuven. Recent werd er onder meer gesproken over: het examenreglement, de onderwijsbeoordeling, begeleidde zelfstudie, studiebegeleiding en curriculumontwikkeling.

Beleidscomité Internationale Relaties: 2 vertegenwoordigers (m/v)

Het Beleidscomité Internationale Relaties coördineert het internationale beleid van de K.U.Leuven.

Raad van het Academische Vormingsinstituut voor Leraren (AVL):

1 vertegenwoordiger (m/v)

AVL is verantwoordelijk voor de coördinatie en de ondersteuning van de Academische Lerarenopleiding aan de K.U.Leuven.

ALO-Commissie: 3 vertegenwoordigers (m/v)

De ALO-Commissie is een adviesorgaan dat de verschillende Permanente Onderwijscommissies (POC's) van de Academische Lerarenopleidingen overkoepelt.

Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS): 4 vertegenwoordigers (m/v)

VVS is de officiële studentenkoepel van Vlaanderen waar jullie de belangen van de Leuvense studenten in sociale en onderwijsmateries met vuur verdedigen.

Studentenraad Associatie Leuven (StAL): 3 vertegenwoordigers (m/v)

De StAL is de studentenraad van de Associatie K.U.Leuven en vertegenwoordigt de mening van de studenten in deze jonge organisatie.

Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS): 5 vertegenwoordigers (m/v)

RvS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de KU Leuven en coördineert de verschillende diensten van de Leuvense Studentenvoorzieningen zoals de huisvestingsdienst, sociaal-juridische dienst, jobdienst en Medisch en Psycho-therapeutisch centrum.

Raad van Beheer van Alma: 3 vertegenwoordigers (m/v)

Als lid van de RvB van Alma sta je mee in voor het beheer van de Leuvense studentenrestaurants en de bijhorende faciliteiten met als doel de honger van de Leuvense studenten tegen een zo laag mogelijke prijs en op een gezonde manier te stillen.

Stuurgroep Alma: 3 vertegenwoordigers (m/v)

De stuurgroep is een adviesorgaan dat waakt over de kwaliteit van het voedsel en de dienstverlening in de Alma studentenrestaurants.

Raad van Beheer van Velo: 2 vertegenwoordigers (m/v)

Als lid van de RvB van Velo beheer je mee deze fietsverhuur- en hersteldienst voor studenten die georganiseerd is als een opleidings- en tewerkstellingsproject voor jongeren.

Raad van Bestuur van Acco: 5 vertegenwoordigers (m/v)

Acco staat voor Academische Coöperatieve en is een coöperatieve vennootschap van en voor studenten met als doel studiemateriaal aan een betaalbare prijs te leveren. Samen met een oud-studentenfractie zorgen jullie hiervoor.

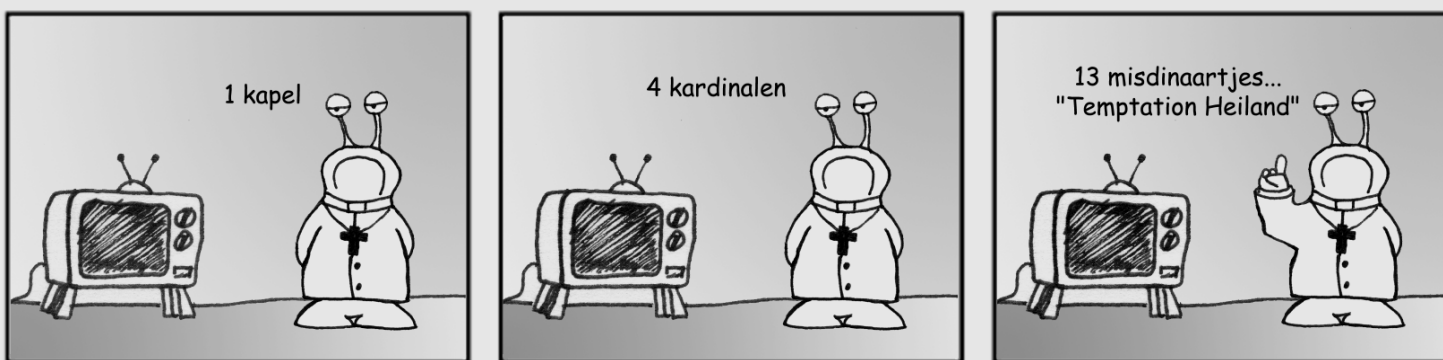
ICTS-Raad: 2 vertegenwoordigers (m/v)

Als lid van deze raad werk je mee aan adviezen naar het universiteitsbeleid op het gebied van ICT. Je bent ook lid van de werkgroepen (2) die het gebruik van computers en informatica in het onderwijs en specifiek Toledo opvolgen.

Interesse? Neem contact op met Jeroen Vandromme of Els Van de Beek, p.a. LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22 .31.09 of 016/22.95.41.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

4 stafmedewerkers (m/v)

3 bezoldigd 20u/week, 1 15u/week

Als stafmedewerker sta je in voor de inhoudelijke, administratieve en logistieke ondersteuning van LOKO. Je moet onder meer verslagen van vergaderingen opstellen en redigeren, de agenda bijhouden, uitnodigingen versturen, de dagelijkse post afhandelen, permanentie verzorgen tussen 14u en 18u, dossiers aanleggen en aanvullen en mogelijke problemen voor studenten opsporen en signaleren. Enige kennis van de Leuvense studentenbeweging, de universiteit en haar sociale voorzieningen is een pluspunt. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Interesse? Neem contact op met Jeroen Vandromme of Els Van de Beek, p.a. LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/33 31 09 of 016/22 95 41.

1 redactiesecretaris Veto (m/v)

bezoldigd 20u/week

Als redactiesecretaris verzorg je samen met de hoofdredacteur de dagelijkse werking van

Veto. Je bent tevens de verantwoordelijke uitgever. Je bent bereid in de weekends te werken en met vrijwilligers. Naast de lay-out, sta je ook in voor de distributie van de nieuwe Veto's en lever je geregeld inhoudelijke bijdragen. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Interesse? Neem contact op met Ben Deboeck, p.a. Veto, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22 44 38.

2 stafmedewerkers sport (m/v)

bezoldigd 20u/week

Als stafmedewerker sta je in voor de inhoudelijke, administratieve en logistieke ondersteuning van de sportwerking van LOKO (vroeger Sportraad). Je moet onder meer de sportactiviteiten opvolgen (ook financieel) en mee organiseren, verslagen van vergaderingen opstellen en redigeren, de agenda bijhouden, contacten met de sportverantwoordelijken van de kringen onderhouden en permanentie verzorgen. Je bent bereid om samen te werken met vrijwilligers, sportverantwoordelijken en mensen van het sportcomité. Enige kennis van

de sportwerking van LOKO (vroeger Sportraad) is een pluspunt. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Interesse? Neem contact op met Sofi Van Ussel, p.a. LOKO-Sport, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee; 016/32 91 33.

1 stafmedewerker cultuur (m/v)

bezoldigd 20u/week

Als stafmedewerker sta je in voor de inhoudelijke, administratieve en logistieke ondersteuning van de culturele werking van LOKO (vroeger Kultuurraad). Je moet onder meer de culturele activiteiten opvolgen (ook financieel), verslagen van vergaderingen opstellen en redigeren, de agenda bijhouden en permanentie verzorgen. Je bent bereid om samen te werken met vrijwilligers en cultuurverantwoordelijken van de kringen. Enige kennis van de culturele werking van LOKO (vroeger Kultuurraad) is een pluspunt. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Interesse? Neem contact op met Hamid Douibi, p.a. LOKO-Kultuur, Naamsstraat 96, 3000 Leuven; 016/32 03 30.

1 international officer (m/v)

bezoldigd 15u/week

Als international officer ben je verantwoordelijk voor de werking van LOKO ten aanzien van internationale studenten (vroeger Portulaca). Je staat in voor de contacten met de buitenlandse studenten in Leuven, in het bijzonder via de associaties. Je spoort mogelijke problemen van deze studenten op en signaleert ze aan LOKO. Goede kennis van het Engels en het Nederlands zijn noodzakelijk. Enige ervaring met buitenlandse studenten en de internationale werking van LOKO (vroeger Portulaca) is een pluspunt. Bijkomend engagement buiten de werkuren is eerder vanzelfsprekend.

Interesse? Neem contact op met Jeroen Vandromme of Els Van de Beek, p.a. LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; 016/22 31 09 of 016/22 95 41.

Drie keer Babylon, twee keer Politika

Na een maand van repeteren en opvoeren van toneelstukken door zes kringen werd het Interfacultair Theaterfestival vorige week donderdag afgesloten met een prijsuitreiking. Vijf keer werd een 'Fluwelen Flosj' uitgereikt: voor beste vormgeving, actrice, acteur, regie en beste stuk.

Hanne Vermeiren

Nadat NFK zich had bedacht waren er nog zes kringen die dit jaar de theaterkriebels voelden. Politika bracht 'Midzomernachtsdroom', Historia gaf gestalte aan 'Arganoia', Zapulski deed het met 'Echo' en Babylon met 'Durchfall II'. Na de paasvakantie volgden nog Katechetica ('www') en de Pedagogische Kring ('Help! Of waar zijn we mee bezig'). Bij het zien van zoveel enthousiasme besloten Benedicte Degraeve en Helena Bex om voor omkadering te zorgen. Dit hield praktische regelingen in zoals promotie via een gezamenlijke affiche en website en het organiseren van een afsluitende avond, met prijsuitreiking. Hiervoor kregen ze steun van de universiteit via de Cultuur Coördinatie, de Commissie Cultuur en van de studenten via Kultuurraad. Zij steunden het project financieel en materieel, maar vooral door er in te geloven.

Dat het een succes werd, blijkt uit het publiek dat kwam kijken. "Alle zalen waren

uitverkocht", vertelt Helena Bex. "Veel studenten waren er ook over bezig, het was veel zichtbaarder." Het eindpunt van dit festival was de slotavond met prijsuitreiking. Vijf prijzen waren er te verdelen, in de vorm van een 'Fluwelen Flosj', mogelijk te begrijpen als het koord van een theatergordijn. Deze gingen naar beste vormgeving, beste actrice en beste acteur, beste regie en beste stuk. Meteen werd duidelijk dat de kringen vooral het plezier het belangrijkste vonden, de sfeer zat er meteen in. Geen stijve bedoening, maar luid geroep en gejoel bij elke flosj die werd weggegeven.

Wagneriaans

De jury die hierover besliste, bestond uit drie 'ervaringsdeskundigen'. Jan De Vuyst regisseerde jarenlang het Campustoneel en zetelt nu in de Commissie Cultuur. Victor Peters studeerde ooit nog aan de Studio Herman Teirlinck, regisseerde voor het studententheater Fabuleus, maar is tegenwoordig vooral te bewonderen in 'Het leven zoals het is: 16+'. Stefaan Vandelacluze is een theaterwetenschapper die Mooss, een kunsteducatief centrum voor jongeren, in goede banen leidt. Zij waren als onafhankelijken naar alle zes stukken komen kijken om daarna in alle professionaliteit een besluit te nemen.

Voor 'beste vormgeving' had Jan De Vuyst veel lof over de creativiteit van de kringen, die soms gehinderd werden door

de gebreken van de zaal waarin gespeeld werd. Er waren enkele bijzonderheden, maar toch ook nog enkele minpunten. Volgens hem mocht het peil volgend jaar omhoog. Toch vier nominaties in deze categorie: Politika, Historia, Babylon en Katechetica. De winnaar in deze categorie was Babylon voor hun Wagneriaanse klanken. Niet enkel een kring viel in de prijzen bij vormgeving, ook het festival zelf. De site (www.leuvenspeelt.be, hv) werd door Ulyssis bekroond voor stijl en originaliteit en ook de affiche werd met veel lof besproken.

Paal

Dan het tweetal beste actrice en beste acteur. Victor Peeters bedankte eerst alle mensen die acteerden, vooral degenen die de eerste keer op de planken stonden. Er werden zes meisjes genomineerd, maar Suzanne Reynaerts ging met de prijs lopen. Zij speelde bij Politika en gaf toe dat het inderdaad haar eerste keer was. Minder genomineerden bij de mannen, misschien vooral omdat er minder mannen waren. Eén nominatie werd Victor Peeters opgedrongen door zijn medejuryleden, hij zag de desbetreffende acteur zelf niet staan achter de paal. De prijs ging naar Kevin Trappeniers van Babylon, die enkel nog wist te zeggen dat Babylontoneel voor hem passie was.

Bij 'beste regie' twee nominaties, voor drie personen. Politika regisseerde alleen, bij

(foto Katrien Gabriëls)

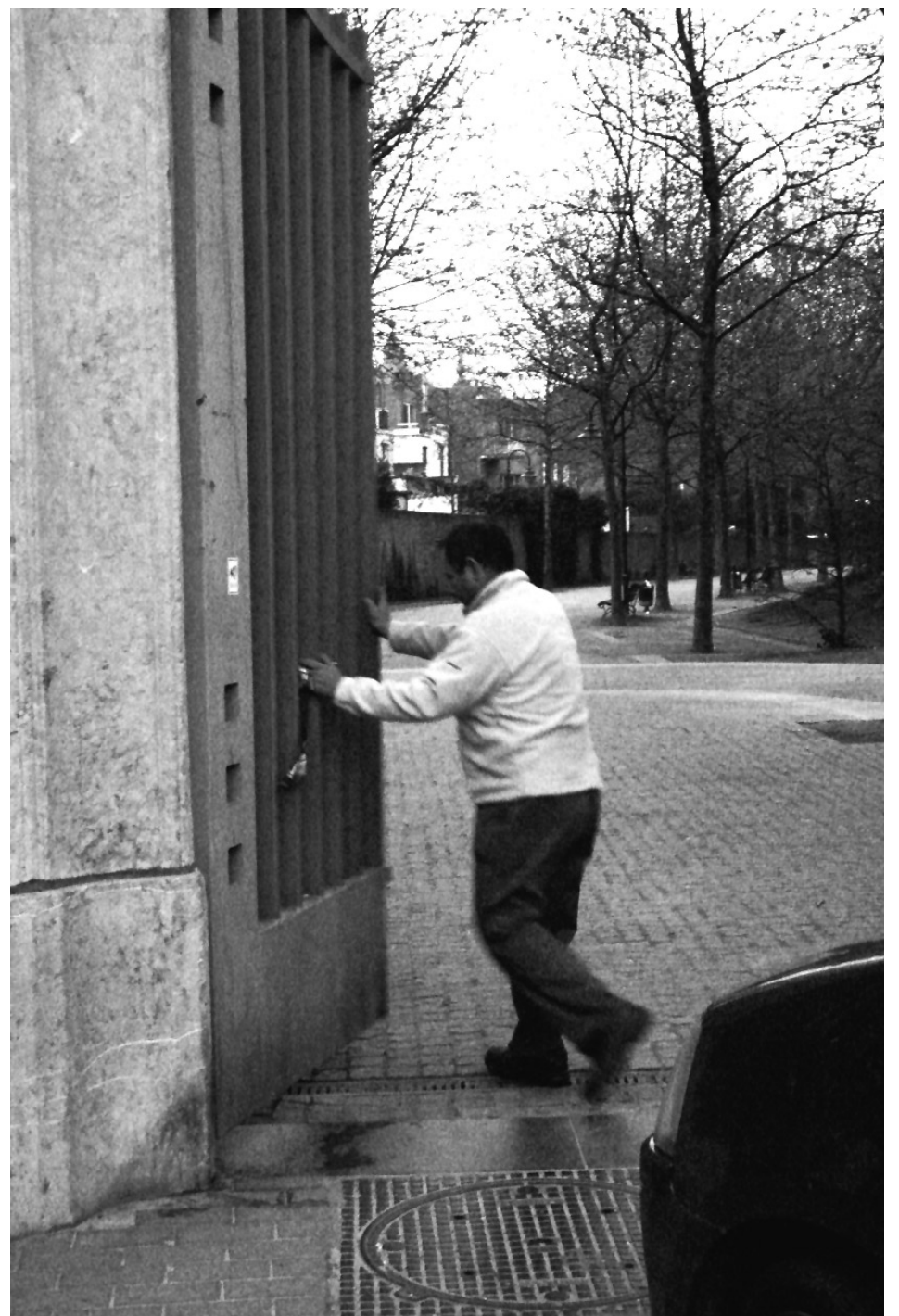
Babylon regisseerden twee personen. Sommige stukken kregen hierin begeleiding, anderen deden het geheel alleen, maar bij allen kwam het speelplezier goed over in de zaal. Toch was het niet eenvoudig om te kiezen, volgens Stefaan Vandelacluze. Uiteindelijk sleepte Babylon zijn derde flosj in de wacht.

Tot slot nog de laatste prijs, de meest prestigieuze, want de meest alomvattende. De keuze was opnieuw moeilijk, vond Stefaan Vandelacluze, omdat sommige kringen de lat erg hoog legden maar er dan niet over sprongen en anderen de lat op de grond lieten liggen, maar er dan gewoon overstapten. De prijs ging naar de groep die het hoogste sprong, in vergelijking met waar de spreekwoordelijke lat lag. Dit bleek Politika te zijn, voor een stuk "waar de tijd enorm snel liep". De kring veerde recht en ging uit haar dak, niet veel tijd meer over voor bedankingen, tijd voor de receptie. Volgens Benedicte Degraeve en Helena Bex waren de prijzen zeer terecht. "Er zijn geen troostprijzen gegeven. Het acteerwerk stak er bij Babylon bovenuit, maar het geheelproject van Politika was het beste. Niet dat de rest niet goed was. Iedereen die toneel wil spelen, moet dat vooral doen."

boven: *A Hard Day's Night*
 onder: *Can't Buy Me Love*
 rechts: *Strawberry Fields Forever*

Sebastiaan Lampo

Als Bach spreekt, zwijgt Tobback

De Tweede Wereldoorlog verwoestte ook culturele goederen, zoals het 16e-eeuwse barokorgel van de St.-Pieterskerk in Leuven. Anno 2005 is het plan ontstaan om deze grote kerk opnieuw een evenwaardig orgel te geven. Woensdag werd het project voorgesteld met heel wat speeches en een concert van *La Petite Bande* onder leiding van Sigiswald Kuijken.

Clara Vanmuysen

Op de officiële voorstellingen deden heel wat notabelen een woordje. We geven een bloemlezing, om zo een beeld te schetsen van welk geluid precies moet verwacht worden van het nieuwe Contius-orgel, zoals het door 'de vakmens' wordt genoemd. Jean-Pierre de Bandt, voorzitter van de Contius-foundation: "Heinrich Andreas Contius, van Dresden, was de meest gewaardeerde orgelbouwer van zijn tijd, erg geprezen door Bach. We gaan hier een orgel bouwen waar Bach ook van heeft gedroomd. Het orgel wordt gebouwd volgens nieuwe plannen, gemaakt op basis van een studie van door Contius gebouwde orgels, onder andere in Letland. Dit gebeurt onder invloed van bekende organisten, onder leiding van Bernard Foucroulle (*directeur van de Muntshouwborg in Brussel, cvm.*)"

Het orgel heeft ook een zeer internationaal karakter volgens de Bandt: "Het project is gericht op Leuven, Letland en Göteborg, waar

het Zweedse orgelcentrum GOArt, tevens partner in dit project, gevestigd is, en bestaat onder de Duitse namen van Contius en Bach."

Ook burgervader Louis Tobback laat zich positief uit over het project, weliswaar in zijn gekende stijl. Hij verontschuldigt zich eerst voor het scepticisme dat hij in het begin tegenover het project had. "Je mag een gegeven paard blijkbaar niet in de mond kijken, maar ik was toch sceptisch over wat we in huis haalden", verklaart hij.

Nederig

Toch blijft het een groots en gewaagd project, met zowel grote financiële als technisch-muzikale inspanningen: "Het doek achteraan in de kerk, met de afbeelding van het orgel op ware grootte, is wel een beetje overweldigend als je als burgemeester binnenstapt. Waar zijn we in godsnaam aan begonnen?" Hij stelt zich blijkbaar toch nederig op tegenover zulk een orgelpracht: "Men zegt dat als Beethoven spreekt, de keizer moet zigen. Wel, als Bach spreekt, moet Tobback zwijgen."

Het orgel wordt verwacht speelklaar te zijn tegen 2011 of 2012. "Er wordt voor gezorgd dat Tobback het nog kan inhuldigen", grapt de laatste spreker, minister van Staat en Leuvenaar Mark Eyskens. Hij benadrukt nogmaals het oorlogsaspect van de bouw van dit orgel, in brede zin. "Dit project is enkel mogelijk sinds het einde van de Koude Oorlog in Europa. Er is samengewerkt met Oost-Duitsland en Baltische landen.

Wij genieten van het vredesevident in Europa en de broederlijke samenwerking. Dit geldt ook in eigen land: de bouw van het orgel is door beide gemeenschappen ondersteund. In '44 is de kerk ingestort onder het gedruis van bommen. Wat ineens stort maakt groot gedruis, maar wat opgebouwd wordt gebeurt in stilte en ideologie, waarmee ik hulde breng aan de stille werkers van het eerste uur van dit project. Het project is veel meer dan het bouwen van een orgel, het is een symbool van verdraagzaamheid, van internationale samenwerking en van de glorie van deze stad", besluit Eyskens de voorstelling van het nieuwe orgel.

(foto Shiva Afshoon)

FARMACEUTICA EN MEDICA SLAAN DE HANDEN IN ELKAAR

Fuiven om te ontwikkelen

De presidia Farmaceutica en Medica Leuven organiseren voor de eerste maal samen de benefietfuif *Farma-LMS-Medica*. Met de inkomsten willen ze het Leuven Medical Support (LMS) steunen. Belgische top-dj's als DJ Regi (Milk Inc, Sylver) en Gerrit Kerremans prijken dan ook op de affiche in de hoop zo een massa volk aan te trekken. Iedereen wordt dus donderdag 28 april verwacht in de Silo.

Maarten Goethals

LMS is een organisatie opgericht in samenwerking met het universitair ziekenhuis Gasthuisberg. De bedoeling is om medisch materiaal over te schepen naar Kameroen en meer bepaald naar het ziekenhuis *Martin de Torres* in Jjinikom. Het gaat om medicijnen, labo- en operatiemateriaal. Samen met een team van vrijwillige artsen, chirurgen, verplegers en apothekers wordt het dure materiaal daar geïnstalleerd en operationeel klaar gemaakt. Naast de technische uitleg — hoe het materiaal te gebruiken en waarvoor — wordt ook medische kennis doorgegeven, onder andere door workshops. Een laatste deel van de taak is het controleren en herstellen van het reeds aanwezige materiaal. Het team, hoofdzakelijk medewerkers van de K.U.Leuven, blijft er meestal twee à drie weken. Tijd genoeg om kennis te maken met de plaatselijke cultuur. En tevens is het ook het meest geschikte moment om kennis te delen omtrent medische problemen en hun behandelingen.

Kinshasa

LMS kiest voor stabiele ziekenhuizen waar men er zeker van kan zijn dat het materiaal op een degelijke manier zal worden gebruikt en waar hun kennis zal bewaard blijven. Men mag het concept niet zien als acute noodhulp. Er wordt eigenlijk gezocht naar een stabiel politiek klimaat

waar de organisatie de vrijheid krijgt om dergelijke initiatieven op poten te zetten en waar dat natuurlijk geapprecieerd wordt. De bedoeling is immers om een humanitair project uit de grond te stampen dat op langere termijn zijn vruchten zal afwerpen.

Dit jaar — intussen zijn we al toe aan de zesde editie — is de bestemming ietsje veranderd. LMS verscheept zijn knowhow en materiaal niet meer alleen naar Kameroen, maar er is ook besloten om naar Congo te trekken, meer bepaald naar een ziekenhuis in de buurt van Kinshasa. Dit betekent tweemaal meer materiaal en vervoer, namelijk containers. En logischerwijs tweemaal meer kosten.

Fuif

"Met de opbrengsten van de fuif zouden we ons steentje willen bijdragen", legt Koen Nauwelaerts, farmacoloog, uit. Hij is zelf vorig jaar in december naar Kameroen geweest en is nu bezig aan zijn doctoraat. "We hopen zo financieel bij te kunnen dragen aan de dagelijkse werking van de organisatie. Met de opbrengsten zouden wij bijvoorbeeld het transport van de containers kunnen betalen. Daarom is bij Farmaceutica het idee gegroeid om een fuif te organiseren ten voordele van het LMS. Nadien is daar het presidium van Medica bijgekomen", zegt Koen Nauwelaerts.

Op donderdag 28 april gaat dus voor de eerste maal de benefietfuif *Farma-LMS-Medica* door in zaal de 'Silo'. In zaal 1 treden onder andere DJ Bobby Ewing vs. DJ 4T4 (Discobar Galaxy) en Gerrit Kerremans (Studio Brussel) op. In zaal 2 zijn de beats te voelen van DJ Regi (Milk Inc, Sylver) en DJ Steven (La Rocca). Allemaal Belgische artiesten voor het goede doel. "Nu hopen we nog dat er voldoende mensen afkomen!"

meer info: www.leuvenmedicalsupport.be

LEUVENS UNIVERSITAIR KOOR BRENGT LENTECONCERT

Castagnetten

In het begin van dit academiejaar solliciteerde Veto undercover bij het Leuven Universitair Koor. Het leverde een leuk artikel op maar helaas geen muzikale carrière. Maar ook zonder ons heeft het koor zich klaargestoomd voor zijn lenteconcert.

Arne Saeys

Tijdens de talloze repetities in de loop van dit jaar heeft het universitair koor een gevarieerd repertoire opgebouwd, en dit allemaal onder de deskundige leiding van dirigent Dirk De Nef. Tussen zijn drukke bezigheden door polsten wij hem naar de activiteiten van het Leuven Universitair Koor.

Veto: Wat zal u komende donderdag met het Leuven Universitair Koor allemaal brengen?

Dirk De Nef: «Het lenteconcert bestaat grosso modo uit twee delen. We beginnen met het Gloria van Vivaldi. Dat luik kunnen we het spirituele gedeelte van het concert noemen. Na het Gloria volgt er een kort tussenstukje voor strijkkwartetten en piano. Dat vormt de overgang naar het tweede deel dat bestaat uit Zuid-Amerikaanse liederen. Daarvan is *Guantanamera* wellicht één van de bekendste. Ook *Chili con Carne* is wel gekend. De rest is minder bekend. Het gaat dan om volksliederen. We brengen *Te Quiero*, de dans *Ronda Catonga* en *Sensemaya*. Dat wordt allemaal a capella gezongen. Daar voegen we nog drie Caraïbische werken aan toe waarbij het koor begeleid wordt door de piano. Deze werkjes zijn humoristisch opgevat. Zo is er *Banana Papaya* waarbij de lettergrepen van de vrucht gebruikt worden om een beetje gek te doen. Het is een echt studentikoos stukje.»

Sociaal

Veto: Vanwaar komt die voorkeur voor Zuid-Amerikaanse liederen?

De Nef: «Vroeger had ik al eens gewerkt met stukjes zoals *Chili con Carne* en Caraïbische liederen. Van daar kwam het idee om nu eens een volledig Zuid-Amerikaans deel op te zetten. Dat vormt een mooi contrast in combinatie met Vivaldi. Deze muziek is immers zeer ritmisch en heel toegankelijk. Het concert is echt een goede oefening voor het ritmische aspect dat bij koren niet altijd even sterk is.»

Veto: Valt de kwaliteit van het universitair koor mee?

De Nef: «Vanuit mijn ervaring is dit het beste koor dat ik ooit al gedirigeerd heb. Het voordeel van een universitair koor is dat je met mensen werkt die snel begrijpen wat je bedoelt. Vroeger heb ik al eens gewerkt met een groot gemengd koor waarbij de leeftijd varieerde van 18 tot 62 jaar. Het liep soms wat moeilijk om alles aan iedereen even snel uitgelegd te krijgen. In het universitair koor hebben vele koorleden trouwens vroeger enkele jaren muziekles gevolgd. De meesten zijn dus wel enigszins vertrouwd met muziek.»

Veto: Wat is de verhouding tussen mannen en vrouwen in het koor?

De Nef: «Dat volgt een beetje de algemene trend. Mannen vormen ongeveer een derde van het koor en vrouwen vormen de overige tweederde. Ik moet zeggen dat ik zowel van de mannen- als de vrouwenstemmen tevreden ben. Globaal is zo'n jong koor wel wat ruwer. Het hout is wat ruwer maar het is wel fijner te bewerken.»

Het Lenteconcert vindt plaats op donderdag 28 april om 20u30 in de St.-Jan-de-Doperkerk van het Groot Begijnhof.

Gratis naar het LUK

Veto geeft vrijkaarten weg voor het concert van het Leuven Universitair Koor. Mail snel naar veto@veto.be en win één van de vijf duotickets.

In dialoog met cultuur?

In heel de paushtetze werkten we ons door heel wat krantenartikels over de nieuwe goedheilig man. In *De Standaard* van woensdag 20 april vonden we tussen de theologische en niet zo theologische exposés een interessant gegeven: nieuwe paus Jozef Ratzinger/Benedictus XVI zou de Vlaamse theoloog Edward Schillebeeckx eigenhandig een verbod op het uiten van leerstellingen hebben opgelegd. Een navraag in het Leuvense theologenhuis drong zich op.

Clara Vanmuysen

Professor Lieven Boeve van de afdeling dogmatische theologie bestudeert de figuur van Ratzinger al geruime tijd. We vragen hem naar een verband tussen kardinaal Ratzinger en de Antwerpse theoloog Schillebeeckx, meer bepaald in de periode van het Tweede Vaticaans Concilie. Ook is het niet duidelijk hoe Ratzinger uiteindelijk lijnrecht tegenover de theoloog kwam te staan wanneer de huidige paus aan het hoofd stond van de congregatie van de geloofsleer.

Boeve: "Ratzinger werkte inderdaad heel nauw samen met Schillebeeckx. Vanaf '68 zijn zij verder uit elkaar gegaan. Ratzinger heeft heel mooie dingen geschreven over het christendom, over geloof en moderniteit. Hij was relatief open naar de moderne cultuur. We spreken hier over de periode na de studentenrevolte en de seksuele revolutie." Toch is Ratzinger, zoals algemeen geweten, op een bepaald moment de conservatievere - als we in deze discussie al over conservatief en progressief kunnen spreken - weg ingeslagen. "Ratzinger doet meer en meer negatieve uitspraken over de moderne cultuur. Hij sluit zo openingen die er theologisch gezien nog zijn. Hij weert elke dialoog die de ideologie van het christendom tekortdoet," aldus Boeve.

Geschiedenis

"Er is in feite een scheiding gekomen binnen de theologen: De ene groep werkt enkel in dialoog met de moderne cultuur. Aan de andere kant is er Ratzinger, die meent dat men geloof in de geschiedenis moet inbedden. Met de moderne cultuur lukt dit echter niet. De moderne cultuur heeft zich van de godsdienst afgeweed en wil de waarheid zelf bepalen," zegt Boeve.

Bij welke van deze twee strekkingen kunnen we de theologische faculteit van de K.U.Leuven dan situeren? Boeve: "Het is kenmerkend dat de K.U.Leuven een eredocoraat heeft gegeven aan kardinaal Kasper, en niet aan Ratzinger." Beide kardinalen staan lijnrecht tegenover elkaar met hun ideeën over de dialoog tussen het geloof en de moderne cultuur. "De vraag is hier wanneer je de dialoog begint. Ratzinger wil eerst de ideologie van het Christendom bespreken, en pas daarna de dialoog beginnen. Hiertegenover staat het idee dat onze identiteit mee gevormd wordt door de dialoog. Dit idee over de dialoog met andere mensen geldt ook voor de cultuur. In Leuven denkt men enkel na over de moderne cultuur in samenwerking met andere culturen," aldus Boeve.

Tenslotte nuanceert prof. Boeve de uitspraak in de kranten als zou Ratzinger Schillebeeckx een verbod op leerstellingen hebben opgelegd: "Schillebeeckx heeft nooit een verbod gekregen op het uiten van leerstellingen, in tegenstelling tot de Duitse theoloog Hans Küng. Daarenboven was Schillebeeckx al door de voorganger van Ratzinger bij de congregatie van de geloofsleer bevestigd. Hij is wel opnieuw aangeklaagd door Ratzinger," besluit Boeve.

(foto Pieter Baert)

'SCHRIJVEND OVER LEUVEN' VAT AUTEURS AAN DE DIJLE SAMEN

Het schrijverke maal 150

Wanneer je al eens een poëtische inval hebt gekregen bij het aanschouwen van de glimmende kasseien van de Grote Markt, of als je over je late uren op café de nodige literaire mails naar je vrienden stuurt over het zijn en het niet zijn van de rode wijn, kan je best begrijpen dat Leuven de schrijver inspireert.

Clara Vanmuysen

Het boek van Ivo Dekoning bevat 150 portretten van schrijvers die een band hebben met Leuven. Deze band mag je in ruime zin interpreteren: studeren, wonen of geboren worden in de Brabantse stad. Het werk geeft van ieder van de schrijvers een portret, met vaak een citaat of een opmerkelijk feit erbij, gevolgd door een

opsomming van de werken van de auteur over en rond Leuven.

Het werk begint met de figuur van Jan I, hertog van Brabant, die een begeesterd liedjesschrijver was, laten we zeggen de Willem Vermandere van het Bourgondische Avondland. Ook een grootheid als Desiderius Erasmus, stichter van het 'Collegium Trilingue' schreef in Leuven: de tuin aan de Letterenfaculteit kreeg dan ook symbolischerwijze zijn naam.

Na deze fossielen van de 'Nederlatijnse literatuur' komen we tot de 'Nederdietsche' schrijvers. Ernest Claes heeft bijvoorbeeld in het Groot Begijnhof gewoond. Gerard Walschap keerde in Leuven het klooster de rug toe. Toch gaat het werk vooral over hedendaagse auteurs, die nog in en rond de stad en haar universiteit circuleren: Jan De Vuyst, die jarenlang het CampusToneel bezielde en regisseerde, Jan van Coillie, de man van de fantastische kinderboeken met

Nellie en Cezar in de hoofdrol, hoogleraar sociale psychologie Vera Hoorens die enkele prozawerken op haar naam heeft staan, Flair-redactrice Johanna Spaey die haar eerste roman *Dood van een soldaat* net gepubliceerd heeft en de jongste auteur in het verzamelwerk, Saskia de Coster met haar werk *Jeuk*. Deze laatste volgde les aan de Kunstacademie De Lei, exposeerde op Ithaka en werkte in het STUK zowel performances als installaties uit.

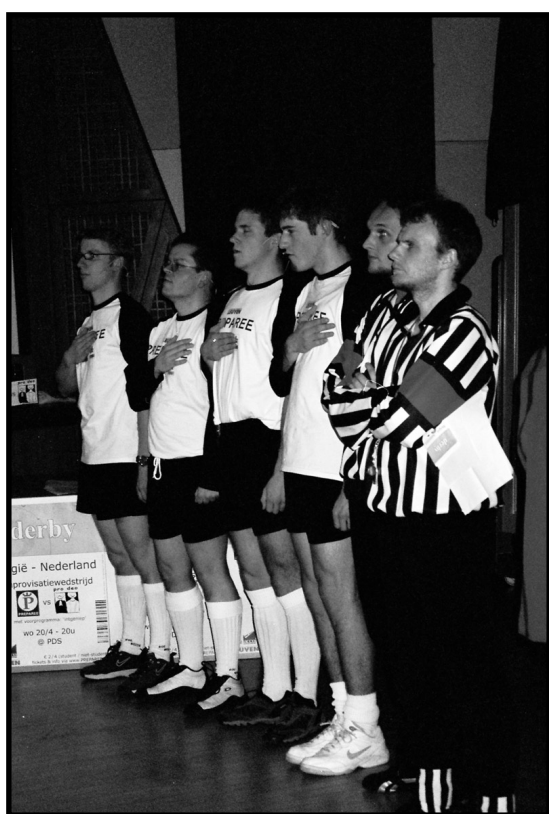
Ten slotte geven we nog enkele citaten mee, zoals van Brigitte Raskin die duidelijk maakt dat brave meisjes in de hemel komen en stoute overal, en uit Leuven: "Ik zie me in 1965 nog aankomen in Leuven. Een braaf meisje uit een katholiek, burgerlijk, conservatief nest. Nog maagd. Degene die enkele jaren later afstudeerde, was een andere persoon. Niet kerkelijk. Kritisch. Vrijgevochten. Geen maagd meer." 'Eigen lof stinkt', maar we onthouden u deze

uitspraak van Herman De Coninck, (hoofd)redacteur van *Veto-voorloper Universitas*, niet: "Maar het meest in Leuven heb ik geleerd buiten de lessen om, op *Universitas*. Dat was het studentenweekblad waar ik wekelijks mijn cursiefjes op losliet, onder het pseudoniem Van Pimpelgem s.j. Later ben ik "esjee" gaan schrijven, omdat de jezuïeten er last mee kregen. Dat was de tijd dat pater Mestdag ervandoor ging, en de overste was ter redactie komen reclameren over de opspraak die ik verwekte. *Universitas* was meer nog dan een weekblad een huis, waar in en uit gelopen werd, elke uur van de dag koffie gedronken, gekletst en vooral: waar geloven werden verloren."

Schrijvend over Leuven van Ivo A. Dekoning is een uitgave van P, te verkrijgen in de Stedelijke Bibliotheek Tweebronnen.

OVER GIERIGE HOLLANDERS EN DE PAUS

Improvisatiederby

Improviserende Hollanders, een ras waar wij nog nooit van hadden gehoord. Toch bestaat het en dit werd bewezen in de allergrootste aula van Leuven. 1000 studenten — de politie telde er maar 800 — waren van de partij op deze overdreven sfeervolle België-Holland wedstrijd. Vrezend voor een nieuw Heizel- alias PDS-drama, zaten ook wij ertussen gepropt.

Sophie Beyers

Nadat iedereen een zitje had weten te bemachtigen, werd de avond ingezet met een luid applaus en gefluit. Vreemd, we moeten iets gemist hebben, want er was nog niets gebeurd. De Bart Peeters van dienst kwam enthousiast als een gemiddelde VTM-presentator op het podium en wist het publiek direct te amuseren. Wegens de incidenten door de vele humor vorig jaar, werden er voorzorgen genomen. Iedereen moest oefeningen doen om de spieren los te gooien, gaande van de

handen draaien tot de benen omhoog gooien. Het publiek was laaiend enthousiast. Toegegeven, het was een leuke opwarmer.

Eerst was er het voorprogramma *Int geniep*. Twee kerels kwamen hun beklag doen over hun leven. De ene had drie dagen in de kamer gezeten en was enorm bijgekomen. De andere had vijf keer de routine moeten meemaken van eerst in de kamer zitten en dan afgewassen, uitgewrongen en gedroogd worden. Aan originaliteit geen gebrek, want wij hadden niet door dat het hier om twee tampons ging. Ze werden dan ook terecht toegejuicht alsof Elvis was herrezen en een nummertje ten berde had gebracht.

Oranje

En dan begon de echte wedstrijd. De twee teams werden onthaald als waren het de echte voetballers der Lage Landen. Een van de vier Nederlanders had dan ook wel iets weg van de broertjes De Boer. Alsof we aan zijn taal niet zouden horen dat hij een noorderbuur is, had hij een oranje T-shirt aangetrokken om zich herkenbaar te maken. Hij was dan ook meteen onze favoriet van het Hollandse team. Hij deed dit alle eer aan toen hij in het sprookje van de drie biggetjes een echte Hollandse big moest spelen. En wonder boven wonder, hij begreep heel goed wat wij Vlamingen daarmee bedoelden. Hij bouwde zijn huisje met

amper vier houtblokken die van de vrachtwagen waren gevallen en fiscaal aftrekbaar waren. En wanneer de wolf aan zijn deurtje klopte, klonk het: "Hier wordt niet aan de deur gekocht!". Een Nederlander die er zichzelf doorsleurt, is hilarisch. Net zoals die andere Nederlander die vroeg "wat is Danneels" toen hij iets moest vertellen over paus Danneels.

De Nederlanders hadden ook twee vrouwen bij. Ons leek dit niet zo een goed idee, want vrouwen en goede humor is ongeveer dezelfde combinatie als Siegfried Bracke en seksuele opwinding. Al moeten we bekennen dat deze meisjes het er niet slecht van af brachten. Een van de twee sleep zelfs de koebeker in de wacht. En dit mocht ook wel, aangezien haar inbreng in de finale ontzettend lekker liep. De publieksprijs ging naar een Belg, Marc. Hier kunnen wij ons alleen maar bij aansluiten, want zijn rol als doventolk was echt heel goed.

In de zaal zaten er ten slotte jammer genoeg een aantal foute grapjurken. Het publiek moest telkens onderwerpen aanbrengeen waarover er geïmproviseerd moest worden. Clichés als homo's, seks, stoned zijn en paus Ratzinger zegevierden. Ook het woord 'botergeil' werd elke keer weer luid geroepen door een stoere student die dacht dat hij de show aan het stelen was. Wij begrepen hier alleszins de hilariteit niet van.

(foto Duangjai Homchan)

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2			■					■		
3		■							■	
4				■						
5						■				
6					■				■	
7								■		
8		■					■			
9			■			■				
10										

Horizontaal

1 Nieuwe kerkvader 2 Reeds - Afrikaanse bisschop - Overdrevén 3 Stierenvechter
4 Spaanse afscheidingsbeweging - Spaanse vrienden 5 Colloïdale dispersies - Ooit
6 Moedige jongen - Loop 7 Worden rond deze tijd overgedragen in studentenclubs - Pers.
Vnw. 8 Ploeg - Vriendje van Barbie 9 Achter - Reverendus Dominus - Meisjesnaam
10 Overgangfiguur

Verticaal

1 Iemand die de gevangenis frequenteert 2 Lengtemaat - Opsmuk - Uitroep van pijn 3 Gave
4 European Telecommunications Office - Eenjarige koeien op je toetsbord 5 Zanger -
Proffen lachten groen met dit vehikel 6 Onderdeel - Fietsonderdeel 7 Nieuwsgierig en
eigenaardig hoopje kardinalen - Ter plekke 8 Zintuigen - Koreaanse brolwagen
9 Grondtoon - Ontkennend voorvoegsel - Spijskaart 10 Zelden waarneembaar in het Vaticaan

Dries De Smet

Anders reizen

Trekkings & wandeltochten

- › canyoning
- › alpinisme
- › kajak
- › mountainbike

ver van het massatoerisme
kleine groepen met begeleiding

www.andersreizen.be/jong

Avontuurlijke jongerenreizen 18 tot 30 jaar

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:

!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be
voor het volledige aanbod van
schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW Oude Diestesteeuweg 3 3010 Kessel-lo
info@recupc.be
Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigeneerde artikelen

K.U. Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op wekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U. Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie
- Chemie • Office management • Onderwijs, Klesuteronderwijs
- Onderwijs, Lager onderwijs • Onderwijs, Secundair onderwijs
- Sociaal werk • Toegepaste informatica • Verpleegkunde
- Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

www.khleuven.be
016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
Associerde Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 21
25 april 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Shiva 'Terri Shivo' Afshoon, Pieter 'Stephen Hawking' Baert, Joris 'Wolfgang Schäuble' Beckers, Sophie 'Andrea Bocelli' Beyers, Annelies 'Heather McCartney' Bollaert, Robin 'Stevie Wonder' Broos, Laurens 'Franklin D. Roosevelt' De Koster, Dries 'Christopher Reeve' De Smet, Bram 'Ludwig van Beethoven' Delen, Katleen 'Agatha Christie' Gabriëls, Wim 'Pater Damiaan' Gemoets, Maarten 'Homer' Goethals, Dudu 'Helen Keller' Homchan, Sebastiaan 'Ray' Lampo, Herman 'Marc Herremans' Loos, Nathalie 'Sarah Bernhardt' Lucas, Anne 'Eva Pauwels' Ruetten, Arne 'Django Reinhardt' Saeys, Tom 'Quasimodo' Van Breussegem, Gijs 'Vincent Van Gogh' Van Gassen, Clara 'Severine Doré' Vanmuysen & Hanne 'Cher' Vermeiren.

Cartoons:
Sh3L4C

DTP:
Robin Broos, Ben Deboeck, Wim Gemoets, Gijs Van Gassen & Clara Vanmuysen.

Eindredactie:
Gijs Van Gassen & Clara Vanmuysen

Internet:
www.veto.be
www.photoblog.be/veto
Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)
Oplage:
9.000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, LOKO-Cultuur, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Babylon

• 26/04 om 20u: Uitreiking literaire prijs met Axl Peleman en een aansluitende receptie (PDS), toeg. 5 euro.

Chemika

• 26/04 om 20u: Blackadder filmavond (MTC).

Farma & Medica

• 28/04 om 22u: Benefietfuif (Silo).

Katechetika

• 27/04 om 21u: Cocktailavond (Peroket).

Letteren

• 25/04 Letterenfeestweek. • 27/04 Letterenfuif (Albatros).

Medica

• 26/04 Proffentap (Doc's Bar).

Merkator

• 25/04 om 21u: Cantus (Ambiorix).

Notariaat

• 25/04 om 22u: Palmeraie party, in Rumba.

Pedagogische kring

• 26/04 Kletteren en klauteren. • 28/04 Cantus.

Politika

• 26/04 Politika Kaffee feestweek.

Wina

• 28/04 om 20u: Beetfest2 (Albatros).

MAANDAG

20u30 **LEZING** Duitsland: de neergang van een groots volk, in VHI 00.10, toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.

DINSDAG

20u **DEBAT** Bart De Wever, in CDS-lokaal, org. Christen-democratische Studenten-Leuven.

WOENSDAG

19u15 **VORMING** Voet tussen de deur, in Aula Zeger Van Hee, toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.

20u **LEZING** Vlaanderen in Europa en de wereld, in Aula Zeger Van Hee, toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.

BERICHTEN

Samenwonen met studenten met fysieke functiebeperking

Studenten van K.U.Leuven, die enkele minuten per dag assistentie willen verlenen aan een medestudent met handicap, kunnen nu een aanvraag doen om deel uit te maken van een omkaderingsgroep in een gesubsidieerde universitaire residentie.

Ongeveer 230 studenten, verdeeld over 18 groepen, verlenen op vrijwillige basis, hulp bij dagelijkse activiteiten aan een medestudent met een handicap. Deze assistentie is per dag zeer beperkt in tijd en vereist geen medische kennis. Het gaat over: helpen met jas dichtknopen, boeken aanreiken, vlees snijden, koken op kot, begeleiden naar het toilet, boodschappen doen... Soms ook gewoon aanwezig zijn in het huis... Dit alles in een beurtrol met de medestudenten van de omkaderingsgroep.

Aan deze hulpverlening is geen vergoeding verbonden, alleen: u kan met voorrang een kamer huren in een gesubsidieerde universitaire residentie, in de onmiddellijke omgeving van de student met functiebeperking en zo deel uitmaken van een groep geëngageerde jonge mensen.

Wenst u meer informatie? Neem contact met Joske Vettenburg, Vandalecollege bureau 00.64, tel. 016/32.44. 02 of joske.vettenburg@dsv.kuleuven.ac.be.

Bekendmaking aanvragen FKK 2005-2006

De volgende Leuvense verenigingen hebben een aanvraag tot erkenning door de Financiële Controle Commissie van LOKO ingediend. Deze erkenning houdt in dat zij activiteiten, affiches en/of pamfletten

kunnen laten subsidiëren door de FKK.

- Vzw Safier
- PregoSMS
- Werkgroep Democratisch Onderwijs
- Jade
- Socialistische Jonge Wacht
- De Roze Drempel vzw
- COMAC-KUL
- Animo Leuven
- Amnesty International Studentenkeren Leuven
- Christen-democratische studenten Leuven
- Kring voor internationale betrekkingen
- Oxfam Wereldwinkel en 11.11.11-studentenwerking Leuven
- Actief Linkse Studenten

Gemotiveerde bezwaren tegen deze aanvragen, die betrekking hebben op de criteria vermeld in art. 5 §1 van het FKK-reglement, kunnen tot 10 mei 2005 worden ingediend via sora@loko.be of op het kantoor van LOKO-Sociale Raad, 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Het reglement is terug te vinden op <http://sora.loko.be>.

Prijs Karel Verleye

De Stichting Ryckvelde organiseert voor de tweede keer de uitreiking van de Prijs Karel Verleye. Deze prijs wil studenten belonen die hun eindwerk over de zogenaamde vergeten factoren van de Europese samenwerking schrijven. De drie beste eindwerken worden beloond met een geldprijs van respectievelijk 1.000, 500 en 250 euro. De eindwerken moeten voor 1 augustus toegestuurd worden. Meer info op www.ryckvelde.be.

Cultuurkalender

Muziek

Donderdag 28/04: St.-Jan-de-Doperkerk Groot Begijnhof
Leuvens Universitair Koor: Lenteconcert, 20u30

Dans

Dinsdag 26 en woensdag 27/04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Rosas en Anne Teresa de Keersmaeker: Once, 20u

Theater

Maandag 25 en dinsdag 26/04: STUK, Naamsestraat 96
't Barre Land: De familie Schroffenstein, 20u30

Dinsdag 26, woensdag 27, donderdag 28 en vrijdag 29/04: STUK, Naamsestraat 96

TG Stan: "'Redde wie zich redden kan' geen slechte titel", 20u30

Dinsdag 26, woensdag 27, donderdag 28 en vrijdag 29/04: STUK, Naamsestraat 96

TG Stan: Berenice, 22u30

Comedy

Maandag 02/05: Wagenhuys 63
The Lunatic Comedy Club, improvisatietheater, 21u30

Veto bij je thuis?

**Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.
001-0959719-77**

Veto te snel uitgelezen?

Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

www.veto.be

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1		N	A	P	O	L	E	O	N	
2	L	O	R	O		A	N	D	E	S
3	U	R	A	N	A	A	T		T	T
4	C	A	C	T	U	S		K	E	U
5	I		H	U	B		T	A	N	D
6	F	O	N	S		B	O	N		E
7	E	N	E		K	O	E	T	E	N
8	R	E		L	A	S	T	E	R	T
9	S	E	R	U	M		E	L	E	E
10		R	E	C	T	O	R	E	N	

“Onze muziek lijkt op stripverhalen”

Arsenal is de Belgische sensatie van het moment. Op 2 mei brengt de groep een nieuwe plaat uit getiteld *Outsides*. Het is de opvolger van het uitstekende debuutalbum *Obeyo Soul* waarop dansgevoelige hits zoals *Mr. Doorman*, *Longee* en *A Volta!* stonden. Arsenal brengt een boeiende mix van Braziliaanse, Latino- en Afrikaanse klanken, house, rock, rap, trip-hop en noem maar op. Onmogelijk om een etiket op de groep te plakken.

Arne Saeys

In oktober kreeg Arsenal reeds een enthousiast onthaal in Leuven tijdens P@lma. Met de nieuwe plaat in het vooruitzicht is de populariteit van de groep allesbehalve gedaald. Voor het optreden in STUK op 4 mei vlogen de kaarten de deur uit. Hendrik Willemys en John Roan vormen de kern van de populaire groep waaraan een heleboel bekende gastmuzikanten hun diensten verleenden. Een week voor de lancering van het nieuwe album hebben wij een gesprek met Hendrik Willemys.

Veto: *Het nieuwe album 'Outsides' komt eraan. Zijn jullie er tevreden over?*

Hendrik Willemys: «Heel tevreden natuurlijk. Wat had je verwacht misschien? Mijn platenfirma zou mij wurgen als ik zou zeggen dat we maar iets flauws afgeleverd hebben (*lacht*). Neen, ik ben heel tevreden over het album. Het is helemaal anders dan onze vorige plaat. Het is een stap vooruit, of neen, het is een stap naar eender welke richting. We wilden gewoon eens iets anders doen. Als mensen die onze vorige plaat goed vonden ook deze plaat goed vinden, dan vinden ze Arsenal echt wel goed. Dan wordt die band tussen ons en onze fans sterker. Bij onze plaat zit trouwens ook een DVD waarin we waanzinnig veel werk gestoken hebben. We zijn naar Puerto Rico, Brazilië, El Salvador en Boston geweest om de achtergrond te laten zien van onze gastmuzikanten Gabriel Rios, Mario Vitalino Dos Santos en Aaron Perrino (*The Sheila Divine, as*). Dat zijn drie reportages waar ik erg trots op ben. Het is echt de moeite.»

Boel

Veto: *Welk nummer van de nieuwe plaat ligt je het nauwst aan het hart?*

Willemys: «Misschien wel *Saudade*, het eerste nummer van onze nieuwe plaat. Dat is tot stand gekomen tijdens een heel intens moment tussen John en mij. We zaten in een studio in het zuiden van Frankrijk waar we boel hadden. Ik hou wel heel veel van John maar op dat moment haatte ik hem echt. Hij was enorm lastig. We spraken toen enkel nog via muziek met elkaar. Het was een heel geladen sfeer en toen kwam dat nummer eruit. Het was een heel zwaar moment toen. Daarom vind ik dat nummer heel speciaal. Maar eigenlijk zijn alle nummers mijn favorieten natuurlijk. Elk nummer draagt wel een verhaal. *Saudade* is eigenlijk niet eens een goede herinnering, maar het is voor mij wel een bijzonder emotionele herinnering.»

Veto: *Hoe komt een Arsenal-nummer gewoonlijk tot stand?*

Willemys: «John en ik doen eigenlijk allebei allerlei dingen. John houdt zich wel meer bezig met live-instrumenten zoals gitaren en bassen. Ikzelf doe meer de *synths* en de *programming*, zowat alles wat technisch is. We vullen mekaar perfect aan.»

Veto: *Jullie gebruiken ook veel gastzangers op de plaat.*

Willemys: «Ik vind dat leuk. Elke gastzanger heeft zo zijn eigen verhaal. Wij kunnen daar dan muziek bij maken. Het is zoals een stripverhaal. De gastzanger brengt de tekstballonnetjes en wij maken er de tekeningen bij. Zo hebben we ook veel variatie. Elke gastzanger brengt een ander verhaal en een andere sfeer. Zo kunnen wij heel diverse platen maken. Dat vinden wij leuk. Wij houden van goede compilaties. Een plaat mag uiteenlopend zijn. Met gastzangers heb je dat automatisch. Er staan zowel Chinezen, Portugezen, Amerikanen als

Puerto Ricanen op onze plaat. Onze plaat is dus heel uiteenlopend van sferen en verhalen.»

Starflam

Veto: *Vanwaar komen al die invloeden? Ben je multicultureel opgegroeid?*

Willemys: «Totaal niet eigenlijk. Ik ben opgegroeid in Torhout. Dat is absoluut geen multiculturele plaats. Dat is zelfs heel *monocultureel*. Vanwaar komt dat multiculturele? Dat is niet iets waarnaar wij op zoek zijn gegaan. Het is gewoon puur toeval. We zijn dat multiculturele letterlijk tegen het lijf gelopen. John en ik maakten vroeger maxi's, vinyl, deep house-platen. Opeens kwamen wij Mario, een Braziliaan, tegen in de gang van ons appartementsgebouw. Hij moest eigenlijk op de verdieping boven mij zijn, maar hij stond aan de verkeerde deur. Toen hij zag dat wij muziek maakten en een studio hadden, raakten we aan de praat. Het bleek dat ook hij muziek maakte. Mario kwam langs om samen muziek te maken. Daaruit is dan *A Volta!* ontstaan. Toen hij nog nummers liet horen die hij gemaakt had, verschoten wij. Shit, die man was

echt wel goed! Zo ben ik geïnteresseerd geraakt in Braziliaanse muziek. In die muziek zijn heel veel Afrikaanse invloeden uit Angola en Nigeria, de plaatsen waar de slaven vandaan kwamen.

Zo zijn wij muzikaal in Mali en dergelijke terechtgekomen. Onze interesse in vreemde talen is ook daaruit voortgekomen. Maar dat betekent niet dat wij mega wereldmuziek liefhebbers geworden zijn. De meeste wereldmuziek vind ik eigenlijk redelijk klef. Vele groepen zoals ons nemen de clichés van wereldmuziek over en zetten daar een stevige beat onder, zoals die Fortis-reclame. Dat is echt niet wat wij willen doen. Op onze nieuwe plaat staat veel minder wereldmuziek. Er komen bijna geen Afrikanen voor op de plaat buiten Balo, van Starflam. Hij is van Kinshasa maar dat hoor je niet in zijn rap. Hij zingt in het Frans.»

Oasis

Veto: *Jullie gebruiken vele vreemde talen zoals Portugees en Afrikaans. Hoe (on)belangrijk vind je de verstaanbaarheid van jullie teksten?*

Willemys: «Ik vind de verstaanbaarheid van de teksten niet zo belangrijk hoewel ik de zang wel heel belangrijk vind. *Saudade* is bijvoorbeeld Portugees. Ik versta niet wat de zanger zegt, maar hij vertelt me wel iets door zijn manier van zingen. Het is zoals iemand die gitaar speelt. Die vertelt ook iets, tenzij hij een cliché speelt. Die vreemde talen maken het een beetje mysterieus. Het hoeft niet allemaal zo duidelijk te zijn. Het mag dat je niet alles verstaat. Dat werkt wel bij ons. Op de nieuwe plaat staan veel minder

“Studenten komen niet om te poseren als hippe vogels”

disseerden. Zo'n hip publiek dat niet wil tonen dat ze ons goed vinden is het ergste. Het liefst treed ik op voor enthousiaste mensen. Studenten zijn meestal wel enthousiast. Die hebben zin om te feesten. Die komen niet om te poseren als hippe vogels. Die P@lma was echt leuk.»

Veto: *Gaan jullie veel nieuwe nummers spelen in STUK?*

Willemys: «Absoluut. We gaan meer nummers van onze nieuwe plaat spelen dan we ooit gedaan hebben bij onze vorige plaat. We gaan zeker zeven nieuwe nummers spelen. Er komen ook gastzangers meespelen. Ik weet nog niet welke. Het kan Gabriel Rios of Balo zijn. Het hangt ervan af wie er beschikbaar is.»

Veto: *Gastzangers kan je niet overal meenemen. Is dat geen probleem voor jullie optredens?*

Willemys: «Neen, tijdens optredens nemen John en onze zangeres Leonie alle stemmen op zich. Bij de vorige plaat gebruikten wij nooit gastzangers. Nu is dat wel een verschil. Het zou wel cool zijn als Balo of Gabriel mee zouden komen. Het is wel leuk om vrienden mee te nemen op het podium. Maar negentig procent van de set wordt wel door John en Leonie gedaan die al die nummers niet ingezongen hebben op de plaat. Onze groep maakt zich die nummers eigen en nadien smijten we die nummers in de live-optredens. Meestal komt dat wel goed.»

(foto Guy Kokken)

“We spraken enkel nog via muziek met elkaar”

